

Stiklestad I.L. 1924-1999

75
år

Til jubileumsfeiringen 6. mars 1999

FORORD

Som grunnlag for denne beretning har vi brukt protokollene for Stiklestad IL's hovedstyre fra starten av og helt fram til i dag. Vi har prøvd å få fram store og små saker som vi mener vil vise aktiviteten i laget.

Aktiviteten i SIL har jo som i andre lag svingt en god del opp gjennom årene, fra stor aktivitet i mange idrettsgrener til omtrent helt stillstand.

Splittelsen i 1937 og nesten nedlegging av laget i 1957 er vel de mest kritiske periodene i lagets historie. Ski er den idretten som på tross av de store svingningene har vært med hele tida.

Det må vel kunne sies at idrettslaget har hatt, og har, stor betydning for samholdet i Stiklestadgrenda, ikke minst etter at de ny boligfeltene i Forbregd Lein, Sørenget og Mogrenda kom.

I tillegg til hovedberetninga som hovedsakelig omhandler styrets arbeid, har vi laget et avsnitt om de enkelte idrettsgrener SIL har hatt på sitt program opp gjennom årene, samt at vi har skrevet no-

en ord om de største arrangementene SIL har vært ansvarlig for.

De enkelte idrettsarenaer som laget har benyttet har også fått sitt avsnitt i denne jubileumsberetninga.

Sportslige resultater har vi ikke gått så nøye inn på.

I tillegg til det stoffet vi har funnet fram til gjennom lagets protokoller, har vi også hentet en god del opplysninger og bilder fra eldre medlemmer, samt stoff fra tidligere jubileumsberetninger og fra Oddbjørn Øgstad har i denne sammenheng vært en meget verdifull kilde.

Vi tar forbehold om at beretninga kan inneholde både feil og mangler, og det vil nok være slik at noen vil savne omtale av personer eller hendelser, eller man synes vi har skrevet for mye om enkelte ting og tatt for lett på andre ting. Vi håper likevel at alle som leser beretninga finner noe av interesse og noe å glede seg over.

Februar 1999

Paul Elvebø - Odd Hallem - Jorulv Liaklev

Forhistorie

Det ble drevet idrett i Stiklestad lenge før idrettslagets dager. Værdalens Skiløberforeningen som ble stiftet sist i 1890-årene, omfattet jo også Stiklestad. 20. Februar 1900 stod bygdapressens første sportsreferat i Innherreds Folkeblad. Det forteller om et 10 km langt renn fra Nord-Hallem søndag 18. februar. Løypa gikk østover Lyngåsen ned til Raset, forbi den gamle prestegården, om Øgstad og til Hallem. Beste tid fikk Johan Solberg, som brukte 37 min. og 5 sek. I hopprennet presterte Petter Bjartnes lengste hopp i klassen over 20 år, med et hopp på 19 meter. Det var Værdalens Skiløberforening som var arrangør.

Man vet også at det ble avholdt langrenn og hopprenn på Øgstad i 1906 eller i 1907.

På et møte på Øgstad som ble holdt så tidlig som senhøstes 1921, eller vinteren 1922, ble det besluttet å starte et lag. Bernt Haug skal ha skrevet i en kladdebok, men den finnes ikke lenger. De som var til stede på dette første møtet, var Bernt Haug, Oskar Gundersen, Birger Jermstad og Bernhard, Kristian, Tolleif og Ivar Øgstad. Om det var flere kan ikke vites med sikkerhet.

Våren 1922 var Tolleif Øgstad og Birger Jermstad til Ekle og spurte Ola Kaalen om å få rydde fotballplass på Eklesørin, og det fikk de tillatelse til. Plassen ble fort ryddet på dugnad, så den var i brukbar stand samme vår. Denne våren syklet Birger Jermstad og Arne Hallem til Levanger og kjøpte fot-

ball til laget. Det var nok penger i kassa til ballen, så det fantes i hvert fall en kasse i laget på den tida, selv om det ennå sannsynligvis ikke var valgt noe styre.

Fotballaget hadde samme sommer (1922) kamper mot andre lag i bygda, blant annet mot Leksdalen, hvor Stiklestad vant stort. Stiklestad Fotballag fra 1922 må nok således regnes som begynnelsen til idrettslaget. De som var med på det første fotballaget var Ole Støen, Birger Jermstad, Tolleif, Bernhard og Kristian Øgstad, Arne, Ottleif, Einar og Jørgen Hallem, Oskar Gundersen, Bernhard og Birger Haug og visstnok Ole Landfald m. fl.

Fra 1914-15, trolig også tidligere, ble det hoppet og avholdt hopprenn i Hallemsbakken oppe i Haugan.

I Øgstadplassen har det vært tre hoppbakker. Den første fra ca 1906, lå lengst vest og ble brukt før, og omkring første verdenskrig. Den andre bakken var temmelig flat og krevde stor fart, så det ble ryddet ovarenn helt opp til den gamle Lyngåsvegen.. Den tredje og største bakken ligger lengst øst og ble ryddet av idrettslagets medlemmer ca. 1925-26. Men bakken var ikke god. Det var langt fram på kulen, unnarennet var kort og bratt, og kom man først over kulen, havnet man fort i overgangen. Det var flere hopp opp til 32 meter i denne bakken, som ikke er blitt brukt etter krigen.

Stiklestad IL blir til

Stiklestad idrettslag vart stigei den 20/2-1924. Til formann vart valgt K Segtnan. Styresmedlemmer O Gundersen vart nestformann. P Øgstad Kasserer. A Hallem.

Til revisora vart valgt. B Haug og M Hallem.

Det første styret

Kåre Segtnan
Formann

Oskar Gundersen
Nestformann

Tolleif Øgstad
Kasserer

Arne Hallem
Sekretær

Bernt A. Haug
Revisor

Marius J. Hallem
Revisor

Den 20. februar 1924 ble i følge protokollen Stiklestad Idrettslag stiftet. Møtet ble antakelig avholdt i Stiklestad forsamlingshus.

Som formann ble valgt Kåre Segtnan. Styret for øvrig bestod av Oskar Gundersen nestformann, Tolleif Øgstad kasserer, Arne Hallem skriver, Bernt A. Haug og Marius J. Hallem som revisorer.

Regnskapsoversikten for 1924 viser at de første medlemmene hadde betalt medlemskontingent allerede 7. februar, så det har tydeligvis vært virksomhet før den offisiell stiftelsesdagen. De første medlemmene var: Bernt og Birger Haug, Oskar Gundersen, Kåre og Olav Segtnan, Arne, Ottleif og Marius J. Hallem, Tolleif og Bernhard Øgstad. På stiftelsesdagen 20. februar hadde Erling Walum, Jeremias Austli og Magnus Fiskvik kommet til, og i løpet av 1924 ble det 28 betalende medlemmer.

Det ble holdt to styremøter det første året, der lagets lover ble vedtatt. Det ble også holdt en fest til inntekt for laget. Festen ga 30 kroner i overskudd.

Perioden 1925-1937

Møteaktiviteten i perioden ser ikke ut til å ha vært så stor, med unntak av noen få år.

Protokollen fra årsmøtet 14. januar 1925 viser at Oskar Gundersen ble valgt til ny formann. Spørsmålet om opptak i Nord-Trøndelag distriktslag for idrett ble reist, men saken ble utsatt inntil mer informasjon var innhentet.

I 1926 viser kassabeholdningen kr. 78,46 og det ble bestemt å arrangere et skirenn og invitere samtlige løpere i bygda. Som ny formann ble valgt Kåre Segtnan. Samme år ble det inngått en kontrakt mellom Stiklestad IL, UL Varden, Vinne Skilag, Verdal Idrettslag og Indal UL om å gå sammen om innkjøp av tre vandrepokaler for skikonkurranser i bygda: en for kombinert, en for hopp og en for langrenn. Prisen var 25-35 kroner per stk.

Tolleif Øgstad ble valgt til ny formann i 1927. Kassabeholdningen var da økt til kr. 105,18. Kassabeholdningen ble betraktet som brukbar og økonomien blant medlemmene ikke var så god, ble det vedtatt å senke medlemskontingenten til kr. 0,75 for medlemmer under 16 år og kr. 1,50 for de over 16 år. Kontingenten ble satt ytterligere ned neste år, til henholdsvis 50 øre og 1 krone. Dette viser at laget tok hensyn til medlemmenes vanskelige situasjon, samtidig som økonomien i laget var stabil.

Kassabeholdningen i 1929 var fortsatt bra med kr. 93,23. Styret bevilget penger til premier til arrangement i laget: 6 kroner for skirenn, 2 kroner for terrengløp og 4 kroner til idrettsstevner.

Som ny formann i 1930 ble Marius Enes valgt. Laget tok i bruk sin nye hoppbakke, som fikk navnet Blomkollen, senere kalt Stor-Blommen. Det ble videre vedtatt regler for medaljereenn i klubben, og at det skulle anskaffes tre medaljer, en for kombinert, en for langrenn og en for hopp. I reglene ble det fastslått at det måtte være minst tre deltakere i hver klasse for at utdeling skulle foretas. Det skulle arrangeres tre renn som grunnlag for poengbelegninga.

Spørsmålet om innmelding i Nord-Trøndelag Distriktslag dukket opp igjen, men det viste seg at laget måtte revidere sine lover før innmeldingen kunne skje.

Den 18. januar 1931 ble det holdt åpningsrenn i lagets nye bakke Blomkollen. Deltakelsen var liten

Blomkollen. «Gamle» Storblommen. Bildet tatt av Oddbjørn Øgstad i 1967.

da bare 12 løpere startet. Bakken var i fin stand og fallprosenten var liten. Lengste hopp ble gjort av Birger Haug og Johannes Enes på 42,5 meter, som ble bakkerekord. Begge var medlemmer av laget. Det ble videre arrangert pokalrenn 7. og 8. februar samme år med liten deltakelse.

Det ble avholdt et friidrettsstevne med premierutdeling og fest i forsamlingshuset på Stiklestad.

Friidrettsutøvere fotografert på Eklesøra ca. 1928. Vi er ikke sikker på navna på alle, men tror at personene er: Foran f.v.: Erling Walum, Harald Lyngsaunet, Otteif Hallem, Ola Haga, Harald Oklan, ukjent, Hilmar Skultbakk.

Bak f.v.: Ukjent, Kåre Segtnan, Tolleif Øgstad, Oskar Gundersen, Bernhard Øgstad, Oskar Lyngsaunet.

Av saker som ble behandlet i 1931 kan nevnes:

- Styret ble pålagt å undersøke muligheten for oppføring av skihytte i nærheten av hoppbakken.
- Forespørsel fra Verdal IL om lån av bakken til et større renn vinteren 32 ble positivt behandlet.

Kassabeholdningen i 1932 var på kr. 129,13 og Tolleif Øgstad ble valgt som ny formann. Det ble avviklet hopprenn i Blomkollen, der Ola Ahlgren satte ny bakkerekord med 51,5 meter, noe som må sies å være langt med datidens utstyr. Det ble også arrangert en marsjkonkurransse over 20 km med 11 deltakere.

Ved årsmøtet i 1933 hadde kassabeholdningen økt til kr. 158,15. Det ble avviklet skirenn og andre aktiviteter som fotballkamper, marsjkonkurransse osv i løpet av året.

Protokollen for 1934 viser liten aktivitet og bare noen få skirenn ble arrangert. Året etter økte aktiviteten igjen.

Styret behandlet i 1935 spørsmålet om laget fortsatt skulle leie fotballplassen på Eklesøra. Følgende vedtak ble fattet: "Leie blir at betale for et år".

Årsmøtet besluttet at laget fortsatt skulle beholde idrettsplassen og betale leie for den. Som ny formann ble Oskar Gundersen valgt. Spørsmålet om innmelding i Nord-Trøndelag Distriktslag ble behandlet på årsmøtet og innmelding ble vedtatt. Likeså ble en innbydelse fra Verdal IL om et fellesmøte for om mulig å sammenslutte de to lags skiavdelinger behandlet, uten at det ble fattet noe vedtak.

I 1936 viste kassabeholdningen kr. 127,18, så vi kan jo si at økonomien hadde holdt seg stabil over flere år. Som ny formann ble valgt Sverre Sivertsen.

På årsmøtet ble henvendelsen fra Verdal IL behandlet på nytt og det ble besluttet følgende:

"SIL tilbyr at forandre sitt navn til Stiklestad Skilag samtd melde det ind i Skikretsen. Medlemmene i Verdal IL skiavd. vil da få anledning til at staa tilsluttet Stiklestad Skilag, alt under forutsetning av at laget får kontrakt på bakken som blir tilfredsstillende".

Noen forandring av navnet ble det ikke, såvidt vi kan se av protokollen.

I protokollen fra styremøte av 15. februar 1937 kan vi lese: *"Da oppmøtet var så dårlig fikk ikke laget holdt årsmøte. Det besluttet at laget så fremt det blir sne, avholder pokalrenn ved første gitte anledning".*

Styremøtet 15. februar 1937 er det siste som er oppført i protokollen inntil laget kom igang igjen 1. oktober 1940.

Perioden 1937-1940 (Splittelsen)

I slutten av 1936 ble det politisk splittelse i idretten da arbeiderbevegelsen fikk sine lag. Slik var det også i Verdal.

I Stiklestad overtok arbeideridrettslaget aktiviteten og holdt mange møter i perioden 37-40. De overtok også SILs anlegg på Eklesørin og i Blommen. De arrangerte skirenn, stilte fotballag og hadde i det hele stor aktivitet.

Ottleif Hallem og Petter Wold etter innkomsten på Hærvolrennet 1938.

Stiklestad Arbeideridrettslag startet Hærvolrennet 1937 i samarbeid med Helgådalen Arbeiderungdomslag. Rennet ble avviklet 21. mars med start fra

Marken i Leksdal og innkomst ved Bjartråka i Helgådalen.

Etter splittelsen ble Stiklestad IL temmelig redusert. Møtevirksomheten lå nede, men laget ble ikke oppløst. En del av de aktive ble igjen i Stiklestad IL og fortsatte å representerte laget.

Sverre Sivertsen som ble valgt til formann i 1936, fortsatte formelt som valgt formann i denne perioden da det ikke ble gjennomført nyvalg.

Perioden 1940 - 1945

På årsmøtet i Stiklestad Arbeideridrettslag 1. oktober 1940 ble laget nedlagt og det ble vedtatt å gå over til Stiklestad IL.

Et forslaget på det samme årsmøtet om at utvalgsformennene skulle tre inn i det nye styret, ble enstemmig vedtatt. Innmeldelse av Stiklestad IL i Norges Idrettsforbund ble også vedtatt.

Magnus Hallem som hadde vært formann i Stiklestad Arbeideridrettslag ble valgt til ny formann i Stiklestad IL. Laget fortsatte å benytte protokollen til tidligere Stiklestad Arbeideridrettslag.

Protokollen for 1941 viser at det ble holdt to styremøter, to medlemsmøter og halvårs- og årsmøte.

Skakkutvalget var vel det utvalget som ble drevet best og hadde god tilslutning. Skikomiteen hadde holdt 2-3 skirenn med særdeles god deltakelse både av lagets medlemmer og andre.

En representant fra laget var på møte i fotballkretsen.

Årsmøtet bevilget kr. 50,- til minneskirenn over falne soldater fra Verdal. Valgkomiteen foreslo at det sittende styret skulle sitte til neste år, og dette ble enstemmig vedtatt. Til slutt ble det servert kaffe og markert at laget feiret sin 5-årsdag !! dette året.

Ottleif Hallem i dobbelttak under et langrenn fra Granheim.

På grunn av krigen viser ikke protokollen noen flere møter før 25. mai 1945, slik at de som ble valgt i 1940 må sies å ha sittet i sine verv under hele krigen. Det ble avviklet flere illegale arrangementer som skirenn og fotballkamper under krigen. Flere av lagets medlemmer var aktive i motstandsarbeidet og fungerte bl.a. som los for flykninger som passerte Stiklestad på veg til Sverige.

Perioden 1945-1955

Aktiviteten tok seg fort opp, og det ble avviklet mange møter og mangt ble behandlet. På slutten av perioden sank så aktiviteten merkbart igjen.

25. mai 1945 sammenkalte formannen Magnus Hallem til det første møtet etter krigen. Han gratulerte medlemmene med utfallet av krigen og uttalte at idrettsfronten hadde hemmet Nasjonal Samling og dets idrettsforbund kolossalt i deres arbeid med verving av medlemmer.

Laget hadde fremdeles en kassebeholdning på kr. 59,89. Valget ble utsatt da oppmøtet var for dårlig, og det ble vedtatt at det sittende styret skulle fungere til nytt styre ble valgt.

Friidrett, ski og fotball var igang igjen og fotballaget deltok i kretsserien og spilte flere privatkamper. Det ble ført forhandlinger med Harald Kvålen om leiekontrakt på idrettsplassen på Eklesørin og om tillatelse til oppsetting av gjerde rundt banen. Likeså hadde laget nå fått lovnad på Lille-Blommen. Den måtte det gjøres noe arbeid med for å få den brukbar. Det ble også søkt om kretsrenn for kommende vinter, så dette tyder på at aktiviteten tok seg fort opp.

Spørsmålet om å få ryddet Stor-Blommen for ny-skog og kratt ble vedtatt.

Kontingenten ble bestemt til å være 2 kroner per år.

Det ble også arrangert prøve for fredsmarsjmerket med over 150 deltakere.

Henstilling til Sanitetslaget om å hjelpe med å sette opp en badstu på Stiklestad ble sendt. Tre fester ble arrangert, og disse gav til sammen 836 kroner i overskudd, slik at kassebeholdningen ved utgangen av året var økt til kr. 979,84. Laget mottok en henvendelse fra Helgådal IL om å være med på å arrangere Hærvollrennet, som nå ble åpnet for hele bygda.

Spørsmålet om samarbeid/sammenslåing av lagene i Verdal ble den store saken i 1946. Det startet med et skriv fra Verdal IL om å sende tre representanter til Vuku ang. sammenslutning av laga i bygda. Laget møtte på dette møtet, men interessen for sammenslutning var heller laber. I et styremøte 10. september vedtok SIL å rette en henvendelse til Ness IL for å få til et samarbeid evt. sammenslåing. Svaret fra Ness IL viste at de var enige i tanken og ville drøfte saken nærmere. Sakene ble videre behandlet på medlemsmøte 6. november.

Formannen refererte et forslag fra hr. Giskås som gikk ut på «kollektiv sammenslutning», et annet forslag fra Alf Eriksen som gikk ut på sammenslåing «ved representantskap», og et tredje forslag fra SIL's styre som gikk ut på en sammenslutning av SIL og Ness IL. Etter lengre diskusjon ble to forslag fremmet:

Fra formannen i SIL: *Det velges tre mann som skal forhandle med Ness IL angående sammenslutning.*

Fra Tolleif Øgstad: *Samarbeid uten sammenslåing.* Det ble flertall for Øgstads forslag, 20 mot 4 stemmer. 3 mann ble så valgt til å forhandle med Ness IL. Det var Tolleif Øgstad, Hermann Nilsen og Magnus Hallem.

Sakene ble så lagt fram for årsmøtet 1. desember med følgende forslag: *"Laga består som før, men at det velges et felles styre og at de utad representerer sammen under navnet Stiklestad og Ness IL."*

Under avstemning ble forslaget forkastet med 20 mot 5 stemmer.

Forslagene om sammenslutning av alle laga i bygda led samme skjebne. Giskås sitt forslag ble enstemmig forkastet, Eriksens forslag ble nedstemt med 15 mot 12 stemmer.

Magnus Hallem sa fra seg vervet som formann og som ny ble Evald Lundkvist valgt med 17 stemmer mot Bernhard Granheim som fikk 9 stemmer. Medlemstallet i laget var nå 113.

Av saker behandlet i 1947 kan nevnes:

- Det ble vedtatt å søke om terrengløp og et skogsløp, og samtidig søke kretsen om ti par piggsko.
- Det ble vedtatt å melde fotballaget inn i kretsserien og å prøve å få med noen spillere fra Ness IL.
- Basar ble også oppstartet for å få inn penger.
- Vandreskjold for skoleklassene ang. skiidrett ble opprettet.
- Ness IL tilskrev laget der de ønsket et felles medlemsmøte for å diskutere samarbeid. Møtet ble lagt til søndag 9.5. på Stiklestad skole. Etter lengre debatt om det sportslige og økonomiske, ble det vedtatt å ta et prøveår med samarbeid. Videre ble to fra Ness valgt inn i fotballutvalget. Det ble fremmet forslag om samarbeid mellom fotballutvalga og om at to fra hvert utvalg skulle være med på styremøtene. Johan Ekren kom med forslag på at «Stiklestad IL fikk henvende seg til formannen i Ness IL med alle ting». Dette ble enstemmig vedtatt. Samtidig ble det vedtatt å melde laget inn med eget B- og guttelag og småguttelag i fotball.
- Styret fremmet forslag om å bygge en badstu og styret fikk fullmakt til å gjøre forberedende arbeid.
- Til planeringsarbeidet på nyplassen på Eklesørin ble det vedtatt at det skulle leies en jordfres og at alle medlemmene skulle arbeide en dag hver denne høsten.

På årsmøtet ble medlemskontingenten forhøyet til kr. 3. Formannen takket for det store frammøtet, og deretter ble det servert kaffe. Til slutt var det dans ut over de små timene.

Aktiviteten gikk noe ned i 1948. Laget mottok brev fra Stiklestad Sanitetsforening der de ba om samarbeid med idrettslaget for å bygge en badstu. Styret oppnevnte en komite med Otleif Hallem, Reidar Prestmo og Bernhard Granheim som medlemmer, som skulle samarbeide med Saniteten om bygging av badstu.

Av andre ting som skjedde i 1948 kan nevnes:

- Styret vedtok å opprette en turklasse uten premiering i Hærvollrennet.
- Forslag om at idrettslaget skulle ta seg av 17. mai-arrangementet ble enstemmig vedtatt.

- Kontrakten på nyplassen på Eklesørin ble gjennomgått og godkjent. Planering av plassen ville medføre flytting av ca. 1600m³ masse som var kostnadsberegnet til ca. kr. 4000,-.
- Etter en debatt ble det bestemt å innskrenke plassen til foreløpig bare å omfatte fotballbanen. Videre foreslo styret at hvert medlem skulle yte et lån på kr. 25,- til laget, som skulle brukes til opparbeidelse av plassen. Saken ble så tatt opp igjen på årsmøtet 10. oktober, der det ble vedtatt at kassereren skulle sette opp en liste slik at de som ville yte et lån, kunne skrive seg på.
- Et forslag fra orienteringsgruppa i Stiklestad IL og Verdal IL om å skille ut gruppene fra laga og å danne en egen orienteringsklubb, ble vedtatt på medlemsmøte 10. februar 1949.

Fra 1949 tar vi med fra protokollen:

- Fest i Stiklestad forsamlingshus ble holdt og inntekten skulle gå til den nye badstua som ble åpnet 18. november.
- Arbeidet på idrettsplassen foregikk med diverse planering.
- SIL deltok i landskonkurransen i friidrett med både gutte- og jentelag.
- Den 7. mai brant forsamlingshuset på Stiklestad ned til grunnen.
- Den største begivenheten var da Martinus Bjartnes ble norgesmester i 10-kamp. (Se avsnittet om friidrett)

I 1950 dukket spørsmålet om sammenslåing med Verdal IL opp igjen, da laget mottok et brev fra Inntrøndelag idrettskrets. Kretsen ville at de to lagene skulle slå seg sammen. Dette ble behandlet på styremøte 27. mai og videre på medlemsmøte 30. juni. Dette møtet valgte Evald Lundkvist, Einar Bjartnes og Tolleif Øgstad til å møte representanter fra Verdal IL til forhandlinger.

SIL hadde lite penger og måtte skaffe mer til kassen dersom sammenslutningen skulle unngås.

På medlemsmøte 18. august, der resultatet av drøftingene ble lagt fram, ble det avstemning 16 stemte mot, 5 stemte for og 3 stemte ikke.

En finanskomite ble valgt for å skaffe penger til laget.

Noe arbeid på idrettsplassen ble gjort også dette året, blant annet inngjerding. Laget mottok også 500 kroner i støtte fra Verdal kommune.

Vi tar med fra 1951:

- Skriv fra idrettskretsen om at alle som skulle drive idrett måtte ha legekort.
- Laget diskuterte å lage klubbmerke i stoff. Saken ble tatt opp flere ganger uten at vi kan se at det ble gjort noe endelig vedtak.
- Det ble bestemt å sette opp garderobeskur på idrettsplassen.
- Nord-Trøndelag skikrets ønsket å få til et storrenn i kretsen i likhet med Marikollrennet. De fo-

reslo at SIL og Verdal IL gikk i lag og bygget om Blomkollen så den kunne nyttes til dette. Disse planene ble ikke realisert.

- Laget fikk tilskudd på kr. 500 fra Verdal kommune som skulle brukes til hoppbakken og idrettsplassen.
- Laget arrangerte svømmingens dag til støtte for folkelandskampen.

Vi tar med fra 1952:

- På årsmøtet 23. januar takket Evald Lundkvist av som formann, og Bernhard Granheim ble valgt som ny formann.
- Arbeidet på idrettsplassen hadde gått tregt grunnet økonomiske vansker. Reisverk til garderobehus hadde blitt reist, men bord til utvendig og innvendig kledning og takpapp manglet.
- I den nye skibakken i Blommen hadde blitt nedlagt ca. 30 dugnadstimer. Alt dette arbeidet var utført av de samme 4-5 mann.

Regnskapet på *Littblommen i 1952* årsmøtet 29. desember viser en kassabeholdning på kr. 43,81, så man kan trygt si at laget hadde økonomiske vansker. Det ble satt igang en kronerulling, to kroner, til den nye hoppbakken. Medlemskontingenten ble forhøyet til to kroner for damene.

Tormod Hofstad ble valgt som ny formann.

Medlemstallet var sunket til 93 mot 151 ved forrige årsmøte. Nedgangen skyldes hovedsakelig medlemmer som var strøket grunnet skyldig kontingent. SIL hadde som alle andre lag og foreninger, en unaturlig tilgang på nye medlemmer straks etter krigen. Av disse hadde en stor del etter hvert falt fra og ble nå strøket.

Spørsmålet om sammenslåing av Verdal IL og SIL dukket opp igjen i 1953, da laget på nytt mottok brev fra Verdal IL v/Alf Eriksen med antydning om enten helt eller delvis sammenslutning. Tre personer fra laget ble valgt for å møte Verdal IL for å utarbeide et forslag som skulle forelegges årsmøtet. Det var Tormod Hofstad, Jon Woll og Johannes Enes.

Fra årsmøtet 24.11. er det skrevet ned: *Fra fotball var det ingen årsmelding, da ingen fotball var sparket.*

Det forelå forslag til sammenslutning mellom SIL og Verdal IL.

Etter en del diskusjon ble forslaget vedtatt med følgende endring: *Spørsmålet om å få utskilt ski*

som eget lag ble stilt og det vart enighet om at dersom skigruppene etter sammenslutningen går inn for dette, får de overta de bakker og midler som i de to lag bærer inn under denne idrettsgrein.

I tilfelle Verdal IL ikke godtar dette, forbeholder de skiinteresserte i Stiklestad IL seg å danne eget skilag og beholde bakkene.

Med de ovenstående forbehold ble det enstemmig vedtatt å sammenslutte de andre idrettsgreinene. Vedtaket ble oversendt Verdal IL. I tilfelle fullstendig sammenslutning ble vedtatt, valgte årsmøtet følgende representanter til et styre i en sammenslutningsperiode:

Medl. til hovedstyret: Magnus Hallem, vara Jon Woll
Skistyret: Tolleif Øgstad, vara Bernhard Granheim
Fotball: Hermann Nilsen, vara Anders Bjartnes
Håndball: Martinus Bjartnes, vara Alvild Klukan
Friidrett: Einar Bjartnes, vara Tormod Hofstad.

Det ble imidlertid ingen sammenslutning, og saken er ikke nevnt i protokollen fra de etterfølgende møter.

Økonomien i laget var prekær. Det var vanskelig å få inn medlemskontingenten. En forespørsel om å opprette en barne- og ungdomsgruppe ble avvist. Det samme gjaldt en forespørsel om å arrangere idrettens dag. Aktiviteten var sterkt dalende, og først på året i 1954 kom det brev fra fotballkrets og forbund med krav om kontingent og med trussel om suspensjon. Laget var tidligere utmeldt gjennom fotballkretsen og en nye utmelding ble vedtatt sendt snarest.

Laget ble innvilget kr. 2000 i tippemidler til den nye hoppbakken i Blommen, og laget ble bedt om å ordne kontrakt med grunneier og vegrett til bakken.

Det var ingen aktivitet på idrettsplassen og styret diskuterte hva en skulle gjøre med at banen holdt på å vokse igjen.

Kontrakt med Johan Løvstad angående anlegget i Blommen ble vedtatt på årsmøtet 17. november i 1954. På samme møtet ble Ottar Jakobsen valgt til ny formann. Valgene viser at det var bare i friidrett og ski det var aktivitet.

Perioden 1955-1960

Aktiviteten i laget var i begynnelsen av 50-årene på tur ned. Møteaktiviteten ble sterkt redusert, og fotball, handball og friidrett ble etter tur nedlagt, slik at det bare var på skifronten det var aktivitet.

Vi ser litt i protokollen:

På styremøte 25.2.1955 ble det referert skriv fra Norges Fotballforbund der de truer med å suspendere laget fra forbundet.

Da laget hadde sendt utmelding til krets og forbund tidligere, ble det vedtatt at formannen skulle skrive og henvise til tidligere skriv fra laget, slik at en kunne få saken ut av verden.

Det ble på medlemsmøte 1.3.1955 valgt et skiutvalg, Hærvolkomite, og det ble satt fram forslag om at handball skulle legges ned.

Det ble videre vedtatt på årsmøtet 18. oktober 1955 at handball og friidrett skulle meldes ut av krets og forbund, slik at bare ski ble tilbake.

Videre viser protokollen fra årsmøtet at kontrakten med Harald Kvålen om idrettsplassen på Eklesørin ble sagt opp, og huset på idrettsplassen skulle rives og flyttes til Blommen.

Det møtte bare fire mann på årsmøtet, så interessen for laget var meget dårlig..

Da det ikke er noen referater i protokollen for årene 1956 og 1957 forholder vi oss til noen skriv som viser at det var møte i skigruppa 3. februar 1956. Fra disse refererer vi følgende: *"Da de andre idrettene nu er utmeldt fra krets og forbund, og det nu er bare skigruppa igjen, er det sammenkalt til et møte for å velge ny skigruppe"*.

Som formann ble valgt Gunnar Landfald, og han må vel sies å være formann i laget også.

Nedlegging av laget

Vi må fram til 5. november 1957 for å finne noe flere skriv. Vi refererer: *"Ved møte 5.11.57 har vi bestemt å legge ned laget da oppslutningen er dårlig. Laget har kr. 792,61 stående i banken, derav kr. 663,30 tilgode av tippemidler."*

Pengene og arkivet settes i Verdal Sparebank for oppbevaring inntil videre, i tilfelle nye krefter vil starte laget".

Utmeldingsskrivet ble behandlet kjøpt i Norges Idrettsforbund, der de i brev til Inntrøndelag Idrettskrets ber kretsen om *"å undersøke forholdet med Stiklestad IL, om det virkelig er så skvart at det ikke lar seg gjøre å holde laget igang"*.

20. november 1957 mottok laget brev fra idrettskretsen der de reiser tvil om at utmelding er foretatt på riktig måte i henhold til loven. Det ble reist spørsmål om saken var satt opp på saklisten på forhånd og om dette var kunngjort for medlemmene. Idrettskretsen ber videre laget behandle en sammenslutning med Verdal IL i stedet for oppløsning.

Protokollen viser at den 21. januar 1958 ble avholdt ekstraordinært årsmøte, der spørsmålet om nedlegging av laget var saken. Vi siterer fra protokollen: *"Etter noko diskusjon om spørsmålet vart det vedtatt med 12 mot 1 stemme at laget skulle fortsette, forebels innmeldt bare i ski"*.

Som formann ble Magnus Hallem valgt og det var videre enighet om å komme igang med *«nokre skirenn for gutar og andre som hev interesse av å delta.»*

Dermed ble endskapen på denne dramatiske perioden i Stiklestad ILs historie at laget fortsatt skulle bestå.

Aktiviteten tar seg opp igjen

Styret begynte å holde møter. Klubbhuset på idrettsplassen stod fortsatt og det ble bestemt å flytte dette dersom det var mulig å få tomt i Blommen. Alternativt skulle huset selges.

På årsmøtet 5. februar 1959 sa Magnus Hallem fra seg vervet som formann, og som ny formann ble Bernhard Granheim valgt.

I løpet av året ble det avholdt flere styremøter, så laget var kommet i godt gjenge igjen. Her nevner vi noen av sakene som ble behandlet:

Arrangement av Verdalsmesterskapet på ski

Styret foreslo å selge huset på idrettsplassen til Harald Kvålen og heller bygge et nytt ved Lille Blommen. Etter forhandlinger med Harald Kvålen ble det vedtatt at han skulle skaffe til veie tilsvarende materialer som var i huset ved idrettsplassen. Det ble nå satt igang arbeid med å planlegge oppsetting av hytte i Blommen, finne egnet tomt og inngå avtale med Johan Løvstad om leie.

Det ble vedtatt å sette igang en vervekampanje for å få opp interessen for laget. Det ble sendt ut 45 brev med innbydelse til årsmøtet.

Bernhard Granheim takket av som formann til årsmøtet 18. desember 1959, og fra protokollen ser vi at nå hadde det begynt å bli kamp om vervene i styret. Det ble stilt forslag på to personer som formann. Modulf Kluken ble valgt med 10 stemmer mot Oddbjørn Øgstad som fikk 7 stemmer. Videre var det kamp om kasserervervet. Gunnar M. Heir fikk 10 stemmer mot Odd Hallem sine 7 stemmer. Som sekretær ble Odd Hallem valgt med 12 stemmer mot Ottar Moholts 8 stemmer.

Videre ble det vedtatt å sende søknad til det kommunale idrettsutvalget og Verdal Sparebank om bidrag til skihytta. Dette viser at laget nå var kommet på fote igjen, og at aktiviteten tok seg opp.

Perioden 1960-1970

Aktiviteten dette tiåret var god med regelmessige styremøter. Det ble arrangert flere fester for å styrke økonomien. Utbygginga av lysløyper, bakker og hytte i Blommen krevde mye arbeid, og det meste ble gjort på dugnad. Kretsrenn, Verdalskarusellen og andre skirenn ble arrangert flere ganger. Det ble også arrangert skøyte- og løp på Leksdalsvatnet. Det hadde imidlertid også tidligere vært drevet skøyteidrett i lagets regi. Første gang det er nevnt er i protokollen fra 1940 da det var eget skøyteutvalg. Ved oppstarten etter krigen er ikke utvalget nevnt lenger, men det ble likevel arrangert enkelte skøyte- og løp når forholdene lå til rette for det.

Her tar vi et resymé av det viktigste som skjedde i tiårsperioden:

I 1961 ble medlemskontingenten forhøyet til kr. 5 for de over 18 år.

Det ble også bestemt å prøve å få liv i sommeridretten igjen.

På årsmøtet 27. februar ble Odd Hallem valgt til nye formann.

Det ble foretatt en befaring i den nye Blomkollbakken som var under bygging. Søndag før jul skulle hoppbakken prøves av Torgeir Brandzægg, Johan Flytør og Gunnar Henning, men på grunn av regnvær ble det for lite snø til at dette kunne gjennomføres.

Avtale med Johan. Løvstad om leie av skibakkene og hyttetomta ble underskrevet.

Det ble sendt en henvendelse til Helgådalen IL med spørsmål om de på nytt ville være med på å arrangere Hærvolrennet.

For å styrke laget økonomi ble det avholdt 3 fester i 1961, som ga «et riktig bra resultat på kr. 500 i overskudd.»

I dokumenter fra 1961 er det første gangen vi ser at SIL har hatt salg i forbindelse med Olsokdagene. Pølsesalget ga laget et overskudd på kr. 1.200.

Fra møtene i 1962:

Tanken om et samarbeid med Leksdal IL angående arrangement av et større renn ble diskutert.

Sitat fra møte ang. Blommen: *"Etter en durabelig kaffepause ble det snakket om "framtidsperspektiver". Det var ikke noe mindre enn flomlys i hoppbakkene. - Vi mener da Lille Blomkollen. - Ja, vi kan godt tilstå at det ble nevnt lysløype også. Det ble ikke fattet noe vedtak her, men Gunnar Marius Heir hadde lyst til å se på saken videre."* (B. Granheim, sekretær)

Årets pølsesalg under Olsok ga laget den nette sum av kr. 1.650,-.

I protokollen fra årsmøtet 23. november 1962 ser vi at Gunnar Marius Heir ble valgt til ny formann. Han fungerte i vervet i 7 år og ledet laget gjennom en aktiv periode.

Laget mottok muntlig forespørsel fra Leirådalen IL om sammenslutning. Dette ble diskutert på halvårs-møtet i 1963, og det ble vedtatt at SIL skulle sette seg i forbindelse med Leirådalen IL.

Ut fra protokollene kan vi ikke se at saken ble behandlet videre, så det ble vel ikke noe mer ut av det.

Tanken om en klubbdrakt for løperne i lagets farger, som er rødt og grønt, ble fremmet. Hvordan dette utviklet seg vites ikke.

Fra Ivar Karlsen mottok laget en flott gjestebok til Blomshytta.

Som en av de store framtidsplaner ble flomlys-saken også diskutert på årsmøtet 23. november 1963. En 5-kronerulling ble vedtatt begynt for å få inn penger.

Det ble også vedtatt at navnet på nybakken og hytta skulle være "Ny Blommen" og "Blomshytta".

SIL fylte 40 år i 1964, og i den forbindelse vedtok årsmøtet å arrangere en fest. Noen videre omtale av arrangementet er ikke å finne i protokollene.

Vi sakser videre fra 1964:

Diverse forbedringer av nybakken ble gjort denne sommeren og bakken nærmet seg sin fullførelse.

Befaring av lagets første lysløype ble foretatt.

I forbindelse med pågående planlegging av et nytt samfunnshus på Stiklestad, fant idrettslaget det nødvendig «å gjøre de rette instanser» oppmerksomme på lagets eksistens og det ble sendt brev til idrettskonsulenten om saken.

Fra årsmøtet:

Det ble vedtatt å sende søknad til Verdal kommune om bidrag til flomlys i bakken og lysløypa.

Arrangementet av Hærvolrennet gikk tungt, og det ble fattet vedtak om at SILs Hærvolkomite skulle bistå, men at Helgådal IL skulle ta initiativet til å sette igang igjen.

Samarbeid med Verdal IL

Etter en muntlig henvendelse fra Verdal ILs ski-medlemmer i 1964 om samarbeid mellom lagene når det gjaldt ski på den ene siden, og sommeridrett på den andre siden, ble det vedtatt å avvente en eventuell formell henvendelse fra Verdal IL's styre.

Torsdag den 30. september i 1965 ble det holdt et møte mellom Verdal ILs og SILs styrer på «Stalltjernstua» (rommet ved siden av kafeteriaen på Domus, over de gamle stallene).

På møtet ble det gjort følgende vedtak:

- 1a: De medlemmer fra Verdal IL som driv aktiv skiidrett, melder seg inn i SIL. Verdal IL melder seg ut av skikrets og forbund.
- 1b: De medlemmer av SIL som driv aktiv friidrett, melder seg inn i Verdal IL. SIL melder seg ut av friidrettskrets og forbund.
- 2: SIL og Verdal IL skal gå sammen om å arrangere "Stiklestadmarsjen" neste år. Det blir nedsatt en komite på 6 mann, tre fra hvert lag.

Etter oppfordring fra SIL vil Verdal IL arrangere Verdalsmesterskapet i friidrett med det første.

Dette forslaget ble enstemmig vedtatt på årsmøtet 7. desember 1965.

På det samme årsmøtet ble også følgende vedtatt:

- Medlemskontingenten ble forhøyet til kr. 6 for voksne og kr. 3 for barn.
- Ny valgordning for halv- og årsmøte ble innført. Årsmøtet velger formann, sekretær og kasserer, og på halvårsmøtet velges nestformann, styremedlem og varamenn til styret.

Den største begivenheten for laget i 1965 var uten tvil at lysløypa ble åpnet. Til stede var ordføreren i bygda og medlemmer av kommunestyret.

I 1966 hadde laget besøk i Blomkollen av en representant for STUI, Magne Rendum. Han var godt fornøyd med arbeidet som var gjort og uttalte: "Vi

har aldri sett, noe sted, at så mye er gjort for pengene". Dette var store ord, men ord som varmet for de som sto på i anlegget.

KM Blommen 60 m 1966.

Laget arrangerte kretsmeesterskap på ski og arrangementet ga et overskudd på kr. 1.047,-. Parkeringsplass for biler ved arrangement i Blommen var et problem. Det ble derfor inngått en avtale med Arne Landfald om et område nede ved Leirådalsvegen.

Arrangementet av Hærvolrennet hadde vært problematisk i flere år og dette framkalte en frisk debatt på årsmøtet. Det ble vedtatt å sende et brev til

Det ble gjenvalg på «spissene» i Stiklestad IL. Fra venstre: Johan Vandvik, kasserer, Gunnar Heir jr., formann og Bernhard Granheim, sekretær.

Øvre Verdal og etterlyse Hærvolkomiteen i Øvre Verdal. Det foregikk en del brevveksling i denne saken, og det førte til at rennet kom i gang igjen som et samarbeid mellom lagene.

For at løperne skulle få vaske seg etter konkurransene i Blommen, ble det vedtatt å kjøpe inn noen vaskefat.

Møteaktiviteten ble mindre i 1967, da det bare ble avviklet ett styremøte, halvårs- og årsmøte, men dette tok seg opp igjen i de påfølgende åra.

Utvidelsen av lysløypa kom i første rekke. En samlet søknad om tippemidler for flomlys i nybakken og lysløypa ble forkastet av idrettskretsen da reglene sa at det måtte sendes separate søknader for hvert prosjekt. Det ble derfor i all hast utarbeidet nytt overslag bare for lysløypa, som såvidt ble oversendt i rett tid.

Laget stod som arrangør av Nord-Trøndelag Skikrets sitt ting på Verdal Museum 28. mai.

I 1968 ble den ny lysløypa uoffisielt tatt i bruk. Den viste seg å være krevende og godt laget.

Her er et sitat fra årsmøtereferatet i 1968: *"Formannen Gunnar Marius Heir hadde frasagt seg gjenvalg og det var nok alvor denne gangen. Men etter en olympiatinnsats fra valgkomiteen måtte han bare overgi seg".*

Videre fra årsmøtet:

Lagets kassabeholdning var kr. 16. 437,- som var meget bra.

Hyttekomiteen la fram foreløpige planer for utvidelse. Noe materialer var skaffet til veie og kostnadsoverslag var utarbeidet.

I 1969 kom planen om nyskole på Stiklestad opp. SIL oppnevnte Gunnar Marius Heir og Ivar Moholt til å ivareta lagets interesser i forbindelse med byggingen av nyskolen.

Laget kom mer med i arrangementet av Sagamarsjen. Det ble vedtatt å arrangere fest både fredag og lørdagskvelden og i den forbindelse ble det laget en danseplatt på 8x20 m og en scene på 6x4 m. Restaurantslaget ga et overskudd på kr. 4.632,-.

Til årsmøtet 10. november hadde Gunnar Marius Heir bestemt sagt fra seg gjenvalg som formann. Som ny formann ble Ottar Moholt valgt.

Lagets medlemstall hadde økt til 120.

Det ble videre vedtatt å fortsette med Sagamarsjefesten påfølgende år, og en ny avtale ble inngått med Sagamarsjekomiteen. Ifølge denne avtalen skulle SIL betale 3.000 kroner per år til komiteen for å få holde fest fredags- og lørdagskvelden. Prisen på eventuell utleie av danseplattan ble fastsatt til 500 kroner, der det også inngår en person fra SIL til å bistå montering.

Fra årsmeldinga i 1970:

Laget hadde hatt et godt år både sportslig og økonomisk. Store arbeidsoppgaver pågikk i skisentret med belysning av bakker og annet.

Styret foreslo at laget skulle starte med bingo for å bedre økonomien. Oppstarten ble om høsten, rett etter Sagamarsjen. Styret ville forsøke å leie Sør-Leksdal skole (Aspheim), eller dersom dette ikke gikk i orden, ville man starte bingo i skytterhuset.

Kontingentforhøyelse ble vedtatt til 10 kroner over 16 år og 2 kroner under 16 år.

Ordningen med Dagens Løype ble innført der alle idrettslag og en del andre lag sto som arrangør.

Det ble bestemt at lyset i lysløypa skulle kobles ut siste søndagskveld før jul for at lyset ikke skulle hjelpe "juletretyver".

Ny salgskiosk ble anskaffet til Sagamarsjearrangementet. Den kostet kr. 6.506,-.

Valgene i denne tiårsperioden viser et stabilt styre og komiteer der det gjennomgående er gjenvalg.

Perioden 1971 - 1980

På 70-tallet og første halvdel av 80-tallet var bingoen på skolen lagets hovedinntektskilde, og det ble nedlagt et betydelig antall dagnadstimer, ikke minst av damene som sto i spissen for kaffekoking og vaffelsteking m.v.

Gunnvor Moholt og Turid Hallem, to av damene som har gjort en stor innsats for idrettslaget.

Det var god aktivitet i perioden med stor møtevirksomheten og forbedring av anleggene. Den sportslige aktiviteten tok seg opp, og fotball kom på kartet igjen. Stiklestad Skifestival kom også i gang. Nyskolen på Stiklestad ble tatt i bruk i 71, og den har vært og er viktig for lagets aktiviteter.

Årsmøtet 21.12.1971 ble holdt på nyskolen som var ferdig denne høsten.

Ottar Moholt sa fra seg formannsvervet, og som ny ble Ivar Moholt valgt.

Fra årsmeldinga 1971 nevnes:

Idrettslig har året vært svært godt. Sammen med de andre laga i bygda er Dagens Løype oppstartet, og dette ble en stor suksess som må oppfølges.

Sagamarsjen med fest ble arrangert også dette året, men en del bråk og uro gjorde at man var skeptisk til å fortsette.

Salget på Olsok og Sagamarsjen med fest ga et fint overskudd på kr 13.000,-.

Idrettslaget tok i bruk gymsalen på nyskolen og oppmøtet var stort både blant jentene og guttene i alle aldre.

Laget bevilget kr 2.000,- til belysning av idrettsplassen ved nyskolen.

Tanken om ny veg til Blommen ble lansert, og forslag til kjøp av brukt snøskuter til kr 8.000,- ble fremmet.

I forbindelse med arrangement og salg ved Sagamarsjen og Olsokhelga ble disse vedtak fattet på lagets halvårsmøte 8 juli 1971:

- A) Forslag til kontrakt mellom SIL og Sagamarsjens Venner der laget tilbyr 10% av brutto billettinntekter på festen. Vedtatt mot 1 stemme.
- B) Formann kontakter Olav Stiklestad for å få en klargjøring om leie av teltplass.
- C) Søke Stiklestadnemnda om å få flyttet kiosken for å prøve salg på dagene for Olsokspelet.

Et forslag om å sette i gang bingo i gymsalen ble også fremmet. Det ble enighet om å sende søknad til kretstilsynet.

I 1972 hadde laget 112 betalende medlemmer. Olsok og Sagamarsjen var dette året på samme helg, og det ble ikke noen særlig økonomisk suksess. Diverse vedlikeholdsarbeid på hytta og bakkene ble utført, og noen utbedringer i lysløypa ble gjort.

Søknad om tippemidler for å få bakkene skikkelig i stand med dommertribune og flomlys ble utarbeidet. Trimaktiviteten for damer og herrer på nyskolen, som startet året før, fortsatte denne høsten med Terje Kirkholt som instruktør, og oppmøtet var bra, spesielt på damesiden. Innsatspokal for langrenn og hopp ble innført fra sesongen 72/73 og det ble bestilt lagsdrakter i krepp i fargene rød trøye, grønn bukse med to striper på hver side (lagets farger). 50 klubbmerker ble også innkjøpt.

Laget mottok brev fra Sagamarsjkomiteen med spørsmål om SIL i samarbeid med Verdal IL kunne påta seg arrangementet i 1973. Det ble bestemt å innkalle til ekstraordinært medlemsmøte i en så viktig sak. På medlemsmøtet ble brevet lagt fram og etter en del diskusjon, der medlemmene syntes at oppgaven var for stor for et så lite lag, ble det forfattet et brev der laget finner å ikke kunne overta som medarrangør av marsjen. Senere mottok laget brev fra Inntrøndelag Idrettskrets angående arrangement av Sagamarsjen kommende år. Hva brevet gikk ut på vites ikke, men styret vedtok på møte 12.12.72 å godta de betingelser som nevnes i brevet, som prøveordning for kommende Sagamarsj. Det ble så oppnevnt en Sagamarsjkomite, med Odd Hallem som formann.

Bingoen kom i gang og på årsmøtet ble det valgt en Bingokomite med Ottar Moholt, Odd Wekre og Gunnar Marius Heir som medlemmer.

Fotballen begynte å røre på seg da laget i 1973 mottok brev fra Knut Aksnes, Leksdal IL og Jon Overmo, Helgådalen IL angående start av en bygda-serie i guttefotball.

Styret stilte seg positiv til tanken og man undersøkte mulighetene for å stille lag.

Aktiviteten i laget i vintersesongen var god, særlig idrettsmessig, med stor aktivitet både blant de yngste og den eldre garde. Gledelig var rekrutteringa av unge løpere som lovte godt for framtida. Laget måtte avlyse tildelt KM i hopp senior og junior grunnet snømangel, mens KM gutter kunne gjennomføres etter et meget godt forarbeid.

Det ble oppnevnt en jubileumskomite for lagets 50 års jubileum i 1974. Den besto av Gunnar Marius Heir, Bernhard Granheim, Oddbjørn Øgstad, Gunnar Eng og Odd Hallem.

Det ble drøftet om bingoen skulle fortsette til høsten. Dette var det stemning for da bingoen hittil hadde gitt en god inntekt.

Stiklestad IL - 50år.

Styret i jubileumsåret 1974: F.v. Sverre Granheim, Odd Hallem, Ivar Moholt, form., Odd Wekre, Terje Kirkholt.

Nye æresmedlemmer. Fra venstre: Peder Moholt, Birger Haug, Ottleif Hallem og Tolleif Øgstad. Ola Ahlgren var ikke til stede under utdelingen.

Lørdagskveld 17. nov. 1973 kunne gamle og nye medlemmer, samt spesielt innbudte, samles i Vuku Samfunnshus for å delta i feiringen av lagets 50-årsjubileum. Over 200 gjester var tilstede da kveldens toastmaster Gunnar Marius Heir ønsket velkommen. Menyen var Innherredssodd. Arnulf Haga fram-

førte en feiende festprolog. En fikk inntrykk av at det var en allsidig jublant en hadde med å gjøre. Formannen i laget Ivar Moholt redegjorde for virksomheten i laget, noe som igjen var med på å styrke inntrykket av stor aktivitet.

Det ble utnevnt 5 æresmedlemmer. Det var Peder Moholt, Birger Haug, Ottleif Hallem, Tolleif Øgstad og Ola Ahlgren. Gaver og hilsener vanket det også til jublanten. Etter dette fortsatte festen til ut i de små timer.

*Ny æresmedlem:
Ola Ahlgren*

Fra årsmeldinga i 1974 nevnes:

Året hadde på alle måter vært et aktivt år. Idrettsmessig hadde deltagere fra laget hevdet seg på et høgt plan, både innenfor og utenfor kretsen.

Arbeidsmessig var det utført mye gjennom stor dugnadsinnsats. Lys i hoppbakkene var nå montert, likeså var det oppsatt dommertribuner. I lysløypa var tidtakerbua nå oppsatt. Det ble søkt om tippemidler til storbakken. Veispørsmålet til Blommen ble en viktig oppgave for laget de nærmeste år fordi veien som da ble brukt ofte var svært vanskelig å komme opp. Det var også dette året holdt dametrim på skolen med stor oppslutning.

Spørsmål om kjøp av eiendommen Lunheim i Blommen (Magne Løvstad sin eiendom) ble tatt opp. Dette var det stemning for. Det ble vedtatt at styret skulle arbeide videre med saken.

For Sagamarsjen 1974 var ansvaret for innkomsten og for restauranten lagt på idrettslaget.

Forslag fra bingokomiteen om å la overskuddet fra en bingokveld gå til skolen, ble vedtatt.

Et brev fra en del interesserte fotballspillere om å melde inn et lag i 6. div. fotball ble behandlet. Likeså ble et skriv fra Verdal kommunale ungdoms- og idrettsutvalg om opprettelse av en intern B-serie behandlet. De som uttalte seg var mest stemt for først å prøve seg i en slik bygdeserie. To fra laget ble valgt til et møte i Vuku 16.12.74 for å drøfte bygdeserien.

Kjøp av snøskuter, event. beltetraktor til preparering i Blommen ble luftet. Et flertall stemte for at styret skulle arbeide videre med saken.

Også vinteren 1975 fikk vi de samme problemene som vi nå har hatt i en årrekke, nemlig SNØ-MANGEL, men litt aktivitet ble det likevel. Løperne våre deltok aktivt utad, med gode resultater. Steinar Olsen deltok i Holmenkollen med en fin innsats. Han ble så innkalt til sin første forbundssamling.

Nytt lysanlegg i de 3 minste bakkene ble tatt i bruk 10.01. og ombygging av 60 m var i gang. Lys i 60-m bakken skulle etter planen være montert til neste sesong.

Åpning av flomlysanlegget i Blommen 10.1.1975.

På styremøte 06.02. ble det bestemt å kjøpe en snøskuter. Medlemmene i styret kausjonerte på et lån i Verdal Sparebank på kr 10.000,- til kjøp av skuter. Lånet skulle tilbakebetales over to år.

På medlemsmøte 24.02. ble det enighet om foreløpig å stille fotballag i den interne B-serien istedenfor å melde laget inn i 6. div. Til den interne gutteserien for Verdal var det enighet om at det ble vanskelig å stille lag, men det var stor optimisme for å få til et lilleputt-event. miniputtlag.

Laget sto som arrangør av Kretstinget for Nord-Trøndelag Skikrets, 30.05.

Det ble valgt en komite til å forberede utvidelse, event. nybygg, av klubbhus i Blommen med Ottar Moholt som formann og Per Skrove, Rudolf Holmvik og Henrik Petersen som medlemmer, og på styremøte 02.07. var klubbhuskomiteen innkalt for å drøftet planer om nytt klubbhus. De kom fram til at det måtte satses på et hus på ca. 200 m² grunnflate med en sal på 150 m² + kjøkken, kontor og gang i 1. etasje, samt sokkel med smørerom, dusj og badstu.

Styret hadde mottatt henvendelse fra fotball om å melde laget inn i 6. div. Styret drøftet saken og

kom med følgende uttalelse: "Styret mener at laget bør ha tilbud til flest mulige, og vil derfor ikke gå imot innmelding i 6. div., men det settes spørsmålstejn om det er nok spillere til å stille lag. Videre om at det ikke satses på å spille laget opp i høyere div".

Fra årsmøte 28.11. på Stiklestad skole:

Det var godt oppmøte med 41 personer. Innmelding av laget i 6. div. fotball ble vedtatt mot 4 stemmer. Kontingenten ble forhøyet til kr 20,- over 17 år, kr 5,- under 17 år, og det ble innført familiekontingent på kr 30,- per familie.

Det ble ikke aktuelt å kjøpe eiendommen Lunheim i Blommen, da eieren bestemte seg for ikke å selge. I stedet ble det enighet om en utvidet kontrakt på leie av arealet.

Vegsaken hadde det vært arbeidet mye med, og man hadde god tro på at det skulle lykkes å få den bygd. Vegen skulle legges om Jermstad.

I 1975 hadde omfanget av dugnad vært større enn noen gang, med en voldsom innsats i forbindelse med ombygginga og lysmontering i 60 m bakken samt rydding i løyper og bakker. Det ble utført til sammen ca 1700 dugnadstimer. Flomlysanlegget i hoppbakkene ble formelt åpnet 10.01. 1975.

Bingokomiteen har hatt et godt år og skaffet det meste av lagets inntekter

I 1976 hadde laget ca. 300 medlemmer, og det ble avholdt 8 styremøter, halvårs- og årsmøte. Det var et hvileår rent arbeidsmessig. Man hadde arbeidet med vegspørsmålet også dette året, uten at vegen hadde blitt realisert.

Planene for nytt klubbhus hadde nå kommet så langt at tegningene var godkjent av S.T.U.I. Huset var tegnet med en grunnflate på 260 m². Lagets økonomi var ikke særlig god på grunn av at store beløp var brukt på anleggene i Blommen.

Bingoen gikk fortsatt godt og ga laget betydelige inntekter.

Ny æresmedlem Kåre Segtnan.

Lagets første formann, Kåre Segtnan, var denne sommeren heime på ferie etter 48 år i Australia. Laget benyttet anledningen til å utnevne ham som æresmedlem i laget.

Aktiviteten i langrenn og hopp ble bare større og større blant de yngste og opp til 19 år.

Fotballaget i 6. div. åpnet vårsesongen fint, og av 8 lag lå SIL på 2. plass til ferien. Etter ferien raknet det noe da laget mistet noen spillere, og havnet på en 6. plass til slutt.

Planene for et nytt idrettsanlegg for fotball var under vurdering, og det ble valgt en egen komite for å se på banespørsmålet. Den besto av Audun Fornes, Odd Hallem og Gunnar Landfald.

På årsmøtet ble medlemskontingenten forhøyd til kr 40,- over 17 år, kr 20,- under 17 år og kr 50,- for familie.

Det ble vedtatt at formennene i hvert utvalg - langrenn, hopp, fotball - skulle tiltre styret som faste medlemmer.

Medlemstallet hadde i 1977 økt til ca. 350, og det ble avholdt 9 styremøter, et fellesmøte med Verdal IL, 1 medlemsmøte, halvårs- og årsmøte.

Arbeidet med nyvegen til Blommen i 1977.

Bygging av ny veg til Blommen hadde kommet igang, og man hadde håp om å få den kjørbart til jul. Fra vegnemnda og rådmannen var det innstilt på å gi ca. kr 70.000,- i kommunalt tilskudd til vegen, og at kommunen skulle overta drift og vedlikehold når den ble ferdig.

Dametrimmen på skolen gikk videre med stort oppmøte. Det ble også prøvde med herretrim, men dette måtte utgå da oppmøtet var lite.

Trapp i 60 m bakken ble bygd, og arbeidet med dommertribune ble oppstartet. Det ble utført ca 800 dugnadstimer i bakkene.

Det ble montert 3 lyskastere på skolebanen for høsttrening, og fangnett mot beboerne på nordsiden av banen var på planstadiet.

Jens Kålen orienterte om planer for ny idrettsbane (fotball/friidrett) ved nyskolen eller i Forbregd-Lein. Det ble enighet om at behovet var stort og komiteen fikk i oppdrag å arbeide videre med saken.

Det ble gitt kr 500,- til Stiklestad skole for den velviljen skolen viste ved utleie av lokaler til stever, bingo, treninger o.l.

SIL mottok brev fra plastbakkekomiteen i Skikretsen angående bygging av plastbakke i Blommen.

Laget mottok et brev fra Verdal IL med forslag om en felles henvendelse til Verdal kommune vedrørende vedlikehold av anleggene i Blommen og på Verdal Stadion. Det var stemning for å være med på en slik henvendelse, da begge anleggene var utpekt som sentralanlegg i kommunen.

SIL og Verdal IL avholdt et fellesmøte 05.09.1977, der det var full enighet om at kommunen burde koste en mann til å ta seg av bl.a. preparering av lys-

løypa og hoppbakkene samt gressklipping m.m. på Verdal Stadion. Formennene i de to lagene skulle ta kontakt med de kommunale myndigheter. Samarbeidet mellom Friidrett i Verdal IL - Ski i SIL skulle fortsette.

Verdal IL stilte til slutt ultimatum til kommunen. Enten måtte kommunen yte et større driftstilskudd, eller så måtte kommunen overtar anlegget. Kommunen lovet Verdal IL kr 200.000,- i årlig driftstilskudd i stedet for å overta anlegget.

SIL og Verdal IL drøftet et videre samarbeid om en felles vaktmester som kunne benyttes på Verdal Stadion om sommeren og i Blommen i vinterhalvåret.

Vi tar med fra 1978:

Fotballgruppa i Helgådalen IL kom med et tilbud til SIL om å skaffe lyskastere og sette opp stolper mot at de fikk trene på banen ved Stiklestad skole. SIL skulle legge fram nødvendige strømkabler. Forslaget ble vedtatt. Det ble imidlertid mottatt klage fra naboene på bruken av grusbanen ved skolen. Saken ble behandlet, og fangnett ble satt opp.

Nyveien til Blommen var nå ferdig, bortsett fra oppsetting av vegrekkverk, slik at den kommunale overtakelsen ennå ikke kunne skje. Dette medførte at SIL fikk store utgiftene til brøyting, og det ble derfor diskutert om man skulle kjøpe inn en gammel traktor m/utstyr til snøbrøytingen. Det kommunale tilskuddet på kr 70.000,- ble utbetalt.

Forslaget til samarbeidsavtale med Verdal IL ble fortsatt diskutert. I og med at Verdal IL fikk kr 175.000,- i tilskudd fra kommunen, mente SIL at laget burde tilgodesees med en person fra Verdal IL fra 1. nov. til 1. april. Det ble oppnevnt et utvalg for å forhandle med Verdal IL.

Det ble arbeidet videre med plastbakkeprosjektet i Blommen, og Gunnar Olsen la fram ferdige tegninger. Plastbakkekomiteen avholdt møte med Nord-Trøndelag Skikrets den 19.10. der også Johan Andresen fra Norges Skiforbund var tilstede. Man ble enige om å arbeide videre med saken. På årsmøtet ble planene om plastbakken vedtatt og styret ble bedt om å arbeide videre med prosjektet.

I 60 m bakken ble det foretatt sprenging og utgraving av tilløpet og startplassen, og startgrind ble laget. Det ble utført ca 700 dugnadstimer i bakken.

Flere alternative løsninger for ny gressbane ble vurdert. Ett av alternativene var å leie jord av Johan Hjelde, og et annet var å benytte den planlagte idrettsplassen i Forbregd-Lein.

Fra årsmøte 07.12.1978:

Bingoen hadde tatt seg opp igjen, med et overskuddet siste periode på kr 55.000,- som var meget bra.

Det kom tilsagn om kr 100.000,- i stønad fra STUI til nytt klubbhus i Blommen. Saken ble nøye diskutert på møtet, og det ble enstemmig vedtatt å

bygge klubbhuset i to trinn. Byggekomiteen ble gitt fullmakt til å forhandle med kommunen og andre angående finansiering av huset. Ca. 160 m³ tømmer var nå hugd på dugnad til klubbhuset.

Fotballutvalget satte fram ønske om eget styre og kasse. De fleste var i mot dette, og det ble vedtatt å la det nye fotballutvalget vurdere saken på nytt fram til neste årsmøte.

I 1979 hadde laget 352 medlemmer. En vervekampanje for å få flere medlemmer ble igangsatt.

Snøskuteren var utslitt så det ble enighet om å bytte den isteden for å begynne å reparere.

Årets Stiklestad Skifestival ble avviklet med rekorddeltagelse. Det deltok blant annet 4 løpere fra det japanske landslaget som besatte de 2 første plassene på mennenes 15 km.

Det kom brev fra utleienemnda på Stiklestad skole til Stiklestad IL, Helgådalen IL og Leksdal IL, der nemnda hadde gjort følgende vedtak: "*Frå 15. mai kan idrettsplassen leies ut bare til Stiklestad IL.*"

Saken ble diskutert i styret da Helgådalen og Leksdal hadde klaget til formannskapet over dette vedtaket. Det ble enighet om å avvende formannskapets vedtak.

Spørsmålet om ny fotballplass ble diskutert på halvårsmøtet, og Jens Kålen redegjorde for planene. Laget hadde fått et tilbud fra Erlend Haga om å opparbeide en bane på hans eiendom Lyng s.ø. Det ble enighet om å arbeide videre med dette forslaget. Planene ble videre godkjent på årsmøtet.

Laget mottok henvendelse fra Norges Skiforbund om å stå som arrangør av B-mesterskapet. Etter en del diskusjon ble det enighet om at laget måtte si nei til dette arrangementet.

På årsmøte ble det for første gang i historien framlagt budsjett for påfølgende år (1980). Det ble også framlagt planer om utvidelse av lysløypa, skiskytterbane, rulleskibane, hinderbane, klubbhus, konkurranseløyper m/stadion, parkeringsplass, samt skitrekke i hoppbakkene.

Årsmøtet vedtok å utarbeide en langtidsplan med prioritering.

Samarbeidsavtalen med Verdal IL om felles utnyttelse av banemannskap ved lagenes anlegg på Verdal Stadion og i Blommen ble enstemmig vedtatt.

Formann Odd Hallem hadde frasagt seg gjenvalg, men da valgkomiteen ikke hadde klart å skaffe noen ny, sa han seg villig til å fortsette inntil ny formann var valgt.

Utvidelse av fotballtilbudet til også å gjelde aldersbestemte klasser ble diskutert på årsmøtet. Flere hadde ordet, og etter forslag fra Ivar Moholt ble det vedtatt å utvide med Miniputt-, Lilleputt- og Småguttelag.

I 1980 var det fotballanlegget på Lyng som sto i fokus. Det ble inngått et samarbeid med Erlend Haga om en kombinasjon av campingplass og fotballbane. Fotballutvalget la ned et storarbeid da de fra våren av fikk banen ryddet, planert og isådd slik at da høsten kom var den grønn og fin. Garderobe/sa-

nitæranlegg felles med campingen var også kommet godt i gang.

Restauranten og parkeringa i Olsokhelga ga oss et resultat på kr 20.000,-.

Arbeidsinstruks for lagets tillitsvalgte ble utarbeidet.

Det kom brev fra Verdal IL der de redegjorde for at de på grunn av lønnsøkning hadde sagt opp 1 mann, og de hadde nå bare 1 mann ansatt. Dette innebar at SIL selv måtte ordne med en person som skulle lønnes av Verdal IL innenfor rammen av min. 7 - max. 17 arbeidsuker per år.

Laget mottok forespørsel fra Norges Skiforbund om å påta seg å arrangere Hovedlandsrennet på ski i 1982. Det var på grunn av liten plass umulig å arrangere stafett, men hoppbakken (60.m) tilfredstilte kravene til et slikt arrangement. Etter en diskusjon ble det enighet om å spørre Egge IL om å ta langrenn, mens vi tok hopp i Blommen. Egge IL var enig i dette og søknad ble sendt til Skiforbundet. Søndag 30.11. ble saken behandlet i NSF's styre og vi ble tildelt arrangementet.

Odd Hallem fikk avløsning som formann da Ottar Moholt ble valgt som formann på halvårsmøte 06.06.1980.

Perioden 1981 – 1990

Perioden var preget av stor aktivitet både anleggsmessig, sportslig og ikke minst når det gjaldt utvikling av det organisatoriske i laget. Dette skyldtes nok i stor grad tilveksten fra de nye helligfeltene i grenda.

I 1981 hadde medlemstallet økt til 365, slik at vervekampanjen ikke hadde gitt de helt store resultater.

Hovedarbeidet dette året var planleggingen av Hovedlandsrennet, som vi skulle arrangere i samarbeid med Egge IL neste vinter.

Det ble avholdt en rekke møter, både fellesmøter med Egge IL og møter i egen regi.

I forbindelse med Hovedlandsrennet ble det gjort

en stor jobb i 60.- metersbakken. Blant annet planeringsarbeid, utvidelse av dommertribunen, bygging av måletrapp og trenertribune.

I lysløypa ble det foretatt breddeutvidelse og en del grøfing. Det ble også lagt på noe bark. Arbeidet ble hovedsakelig utført på dugnad.

Den nye gressbanen på Lyng ble tatt i bruk denne sommeren. Siden arbeidet med rydding ble igangsatt og til banen var ferdig ble det utført ca. 2000 dugnadstimer.

Økonomien i laget var brukbar, men man var noe bekymret på grunn av at SIL sammen med Verdal IL hadde mistet tilskuddet til arbeidshjelp på anleggene. Man måtte derfor rekne med dårligere standard for brukerne av Blommen til vinteren.

Kommunen hadde avslått søknaden om tilskudd til klubbhuset i Blommen. Spørsmålet om hva som nå måtte gjøres ble reist.

På årsmøtet ble det fremmet forslag om å gå bort fra størrelsen på klubbhuset og bygge et mindre og rimeligere hus. Flere hadde ordet og byggekomiteen fikk fullmakt til å utrede dette nærmere.

Kjøp av tråkkemaskin ble diskutert og styret fikk fullmakt til å ta opp et lån på kr. 60.000 dersom det ble aktuelt med kjøp.

Forslag fra fotballavd. om opprettelse av egen kasse ble nedstemt da en slik ordning var i strid med lagets lover og instruksjer.

Protokollen for 1982 viser at samarbeidsavtalen med Verdal IL om lønnet arbeidskraft i anleggene ble oppsagt og SIL sendte søknad til Verdal kommune om driftstilskudd.

Hovedlandsrennet ble avviklet uten problemer. Det ble store kostnader på 60.-metersbakken, men alt som ble gjort var oppfølging av pålegg fra Skiforbundet. Uttalelsene fra TD og deltakere var svært positive, og økonomisk gikk det svært bra med et overskudd på kr. 59.000,-.

Styret avviklet et ekstraordinært årsmøte for å ta opp et lån på kr. 60.000,- til kjøp av prepareringsmaskin. Søknad om tippemidler til maskin med sporlegger ble innvilget med kr. 20.000,-.

Brukt maskin av typen Snow-Trac ble innkjøpt og tatt i bruk i løpet av vinteren, og den fungerte godt..

Bingoen ga også dette året en fin inntekt, men vi ser fra årsberetningen at det blir vanskeligere å få folk til å hjelpe til på bingo og andre dugnader.

På Lyng var det mye ekstrarbeid i forbindelse med oversvømmelse og isgang i elva. Det ble nedlagt ca. 600 dugnadstimer i løpet av året på Lyng.

Stiklestad stadion.

Dette var første året at fotballavd. hadde egen kasse.

Spørsmålet om håndball ble luftet på årsmøtet 23.11.1982, men ingen vedtak ble fattet.

Ottar Moholt sa fra seg gjenvalg, men da valgkomiteen ikke hadde funnet noen ny, fungerte Ottar fram til neste års halvårsmøte.

Aktiviteten i 1983 var stor med mange styremøter - halvårs og årsmøte.

Dannelsen av Verdal Friidrettsklubb ble foretatt. SIL vedtok og gjenopprette en friidrettsavdeling og samtidig melde seg inn i Verdal Friidrettsklubb. Aktive som skulle delta på kretsplan måtte da representere VFIK, men på lokale stevner representerte de SIL.

På Lyng var nå klubbhuset ferdig og tippemidler på kr. 201.000,- var utbetalt.

Samarbeidet mellom laget og Stiklestad camping fungerte utmerket, og en avtale mellom partene om bruk av klubbhus/ sanitærbygg ble inngått.

Fra Aker Verdal fikk laget 3 brakker. De ble sammenbygd og brukt som rennkantor og lager i Blommen.

Økonomien i laget var elendig. Utgiftene var mye større enn inntektene og inntektene fra bingoen hadde gått sakte men sikkert nedover.

Laget ytet et bidrag på kr. 3000,- til oppvaskmaskin på Stiklestad skole.

SIL skulle feire 60.-årsjubileum i 1984, og en jubileumskomite ble oppnevnt, som besto av Odd Hallem, Arnfinn Hallem og Oddbjørn Øgstad.

Laget mottok tilbud fra Hallem Vasslag om å overta pumpeanlegget med hus for kr. 5000,-. Tilbudet ble akseptert.

Ottar Moholt fikk endelig avløsning da Jorulv Liaklev ble valgt som ny formann på årsmøtet 22.11.1983.

Fra 1984

Jubileumsfest ble avholdt på Soltun den 14. april der 130 personer var samlet. Menyen var

Nye æresmedlemmer. Fra v.: Bernhard Granheim, lagets formann Jorulv Liaklev og Gunnar Eng.

Innherredsodd. Odd Hallem ledet tilstelningen og han redegjorde også for lagets historie gjennom 60 år. Aksnes Kvintett sørget for musikken. Representanter for Idrettskretsen, særkrets og lag i bygda holdt taler og overrakte gaver.

Æresmedlem Sverre Granheim

Senere på kvelden foretok lagets formann Jorulv Liaklev utnevnelsen av tre nye æresmedlemmer i SIL. Det var Bernhard Granheim, Sverre Granheim og Gunnar Eng.

Laget ble tildelt sysselsettingsmidler fra kommunen for 3 måneder. Instruks for stillingen ble utarbeidet.

Laget oppnevnte grendemenn for innkreving av kontingent.

SIL fikk tilbud fra Audun Fornes om hugging av 300 m³ tømmer en godtgjørelse på kr. 40 pr. m³. Dette ville gi laget en fin inntekt og hugginga foregikk på dugnad.

Avtalen fra 1965 med Verdal IL ang. friidrett ble sagt opp grunnet opprettelsen av Verdal Friidrettsklubb, men SIL stilte seg åpent for eventuelt samarbeid med Verdal IL på andre områder.

Turngruppe ble startet opp 3/9 1984.

Laget gikk til innkjøp av ny snøscooter. Den ble kjøpt hos Hjelde Maskinservice på Snåsa. Pris kr. 50.000,-. Skuteren ble finansiert ved en leasingavtale over 3 år.

Den 17. og 18. august 1984 ble Spelmannstreffet på Stiklestad for første gang arrangert i regi av SIL. Arrangementet ble en årlig foreteelse, og har etter hvert utviklet seg til å bli lagets hovedinntektskilde.

Aktiviteten på fotball hadde økt mye og laget aktiviserte ca 140 spillere hvorav 110 i aldersbestemte klasser. Myggturnering ble arrangert på Lyng for første gang, og dette er en turnering som laget har arrangert hver år siden.

I følge årsmeldingene fra 1985 ser vi at den idrettslige aktiviteten var svært høy, især i fotball med bl.a. deltakelse i Norway Cup. Friidrett hadde kommet i gang med klubbkarusell hvor deltakelsen blant de unge var god.

Turngruppa, som ennå ikke var formelt opprettet, deltok på turnstevne på Røros.

På ski var det bra aktivitet på tross av lite snø og streng kulde.

En sak som ble mye diskutert var fordeling mellom avdelingene av inntektene fra stadionreklame og andre sponsormidler, og en fordelingsnøkkel ble utarbeidet og godkjent av styret.

Det ble inngått en hovedsponsoravtale med Sparebanken på kr 15.000,-.

Laget inngikk en ny forsikringsavtale med Gjensidige som omfattet fullverdiforsikret på alle bygningene, tyveri-, brann-, løsøre- og ansvarsforsikring på 3 personer ved evt. skader.

Klubbhuskomiteen la fram planer om et mindre klubbhus i Blommen og det ble redegjort for dette på halvårsmøtet. Alle stilte seg positive til utkastet og det var enighet om å arbeide videre med planene.

Fra årsmøtet nevner vi:

- Opprettelse av turngruppe ble vedtatt.
- Medlemskontingenten ble hevet til kr. 25,- for barn, kr. 50,- for voksne og kr. 100,- for familie.
- Statutter for Spelmannstreffet ble godkjent.

Aktiviteten i 1986 var fortsatt stor.

Laget motok brev fra Verdal kommune der det opplyses at laget ikke lenger får tildelt driftstilskudd, men at laget i stedet får Rettedalsmidler for 1. halvår til en person.

Statutter for utmerkelser i SIL ble utarbeidet og godkjent.

På grunn av den store økningen i fotballaktiviteten hadde laget stort behov for treningsbaner. Styret gikk derfor inn for å støtte velforeninga i Forbregd Lein i arbeidet med å opparbeide fotballbane der.

Laget påtok seg oppdraget med bygging av nytt toalettbygg på Stiklestad, og arbeidet ble utført på dugnad.

Søknad om tippemidler til klubbhuset i Blommen ble utarbeidet med utgangspunkt i et kostnadsoverslag på vel 1 mill. kr .

Fra årsmøtet:

Beretningene forteller om et år med stor aktivitet i alle gruppene. «Det ligger her en stor utfordring for laget i å gi disse ungene et godt tilbud videre».

Starten på bygginga av nytt klubbhus i Blommen. Per Olav Helden tømmer mørtel i forskalinga. I bakgrunnen ser vi den gamle klubbhytta

Spørsmålet om fortsatt medlemskap i Verdal Friidrettsklubb ble reist. Flertallet ønsket fortsatt medlemskap.

Formann Jorulv Liaklev hadde frasagt seg gjenvalg, men sa seg villig til å fortsett da valgkomiteen ikke hadde funnet noen ny.

I 1987 fikk SIL enda en ny gruppe. Det var alpingruppa som gjennom en avtale med Verdal Alpinklubb skulle stå for aktiviteten i Sandslia alpinanlegg. Svein Munkhaugen ble gruppas første formann.

Denne høsten startet arbeidet med bygging av nytt klubbhus i Blommen. Man håpet å få råbygget under tak før vinteren satte inn for fullt. Det meste av arbeidet ble utført på dugnad under Jon Røes ledelse.

Erlend Haga henvendte seg til laget og sa opp leieavtalen på sanitærbygget på Lyng. Dette førte til at SIL måtte innfri en pantobligasjon på kr. 196.000,-. Dette var mye penger og det ble nødvendig å ta opp lån.

Årets Spelmannstreff ga laget et overskudd på kr. 122.000,-.

Flesteparten av servilørene. SIL sto for serveringa under Nord-Trøndersk sangerstevne i aulaen. Dugnaden innbrakte laget kr. 15.000,-

Hovedsponsor var Sparebanken som ga oss kr. 15.000,-.

Da strømtilførelsen til Blommen var for dårlig ble det etter henvendelse til NTE oppført ny trafo og høyspentlinje. Kostnaden for laget ble på kr. 25.000,- av en total kostnad på kr. 81.000,-.

Laget sto som arrangør av en konsert i Aulaen ved Noble Noise 28/10 uten at dette ble noen økonomisk suksess.

Laget hadde fått en ny fane. Den ble laget av Inger Liaklev og Marit Ness, og sty-

Tore Laksholm bærer den nye fanen.

ret oppfordret flest mulig til å gå under lagsfanen i 17. mai-toget.

Paul Elvebø foreslo utgivelse av klubbavis 2-3 ganger i året. Dette ble vedtatt, og Paul Elvebø ble avisas første redaktør.

Det ble fremmet forslag om å slå sammen langrennsgruppa og hoppgruppa til en gruppe, og dette ble enstemmig vedtatt på lagets halvårsmøte med Paul Elvebø som formann.

Fra 1988 tar vi med:

Det ble vedtatt at titlene formann/nestformann skulle endres til leder/nestleder.

Et utvalg på 4 personer fikk i oppdrag å modifisere ordlyden av lagets lover. Utvalget la fram sitt forslag på årsmøtet, og endringene ble vedtatt.

Leasingavtalen for snøscooteren i Blommen gikk ut, og styret vedtok kjøp av den for kr. 2.500,- + mva.

Ny leieavtale med Magne Løvstad ang. Blommen ble godkjent. Det ble vedtatt indeksregulering hvert 5. år.

SIL-postens logo laget av Steinar Berg.

Det første nummeret av SIL-posten hadde blitt utgitt, og det var mange positive reaksjoner på klubbavisa.

Søknad til Verdal kommune om et rente og avdragsfritt lån for å løse ut Erlend Haga ble avslått, men kommunen var innstilt på å garantere for lånet.

Regler for utleie av det nye klubbhuset i Blommen ble utarbeidet, og leiesatser ble fastsatt. Det ble også inngått avtale med Blommen barnehage

Dugnadsgjeng i Blommen. Fra venstre: Arne Helden, Gunnar Eng, Sverre Granheim, Bernhard Granheim.

om leie av det nye klubbhuset. Huset ble tatt i bruk som barnehage 15. sept. 1988.

Det ble arrangert kurs i egen regi om «Leder i idrettslaget» med ganske god deltakelse.

Jorulv Liaklev gikk av som leder på halvårsmøtet, og da ingen ny ble valgt ble det bestemt at styret skulle fungere inntil ny leder ble valgt.

Spørsmålet om sammenslåing av Ski - Alpin og Trim - Frididrett til 2 grupper ble nedstemt.

Laget var med på å starte rehabilitering av hjertepasienter i samarbeid med Verdal kommune v/helsesjefen. Ansvarlig fra SIL var Ivar Lyngstad. «Hjertetrimmen» som tiltaket ble kalt, ble formelt underlagt SIL.

Det ble vedtatt å kjøpe inn 300 luer med lagets logo. Luene var designet av Paul Elvebø.

Spelmannstreffet ble arrangert uten problemer og ga et overskudd på kr. 87.000,-.

Verdal kommune ga tilskudd på kr. 45.700 til drift/vedlikehold av anleggene for 1988.

Idrettslaget hadde ikke avtale med grunneierne til de eiendommer hvor dagslysløypene gikk. Det ble derfor oppnevnt en komite som skulle forhandle fram avtaler på 40-års varighet med grunneierne. Komiteen besto av Paul, Odd og Jorulv. Avtaler ble inngått og tinglyst.

Deltakere på årsmøtet, fra venstre Odd Hallem, Bjørn Kjesbu, Jarle Forbord og Torbjørn Ness (med den nye klubb lua).

Fra årsmøtet 29/11:

- Jorulv Liaklev hadde fungert som leder fra halvårsmøtet, og han refererte lagets årsmelding som forteller om stor aktivitet både sportslig og i forbindelse med bygging av klubbhuset i Blommen, samt arbeidet med overtakelse av klubbhuset på Lyng.
- Turngruppa ønsket eget styre på lik linje med de andre gruppene i laget. Dette ble vedtatt.
- Hovedlagets budsjett for 1989 på kr. 1.149.000,- ble vedtatt.
- Det ble vedtatt å ta opp et lån på kr. 230.000,- til byggingen av klubbhuset i Blommen.
- I tillegg ble det vedtatt å ta opp et lån på kr. 196.000,- for innløsning av panteobligasjonen på klubbhuset på Lyng.
- Som ny leder ble Jan Hagen valgt.

Fra årsmeldinga for 1989 ser vi at leder Jan Hagen reiste til Sverige utpå året, og nestleder Jorulv Liaklev fungerte som leder.

Styret hadde i løpet av året hatt 11 styremøter og aktiviteten hadde vært relativt høy.

Byggingen av klubbhuset i Blommen var fullført og styret takket alle som hadde bidratt til at laget kunne realisere dette mangeårige ønsket. Den totale kostnaden for huset kom opp i ca. 1,2 mill. kroner. I rene penger hadde det kostet laget ca. kr. 850.000,-. Dette ble finansiert ved kr. 375.000,- i tippemidler, ca. kr. 100.000,- i egenkapital, et husbanklån på kr. 230.000 og betydelige pengegaver.

Verdien av dugnadsinnsatsen var ca. kr. 360.000,-. Klubbhuset på Lyng var nå fullt ut overtatt av laget, men en del av pantobligasjonen ble holdt tilbake i påvente av utbedringen av feil og mangler. Årets spelmanntreff ga et overskudd på hele kr. 140.000,-. Forslaget om lys i 2,5 km- løypa utover Lyngåsen ble reist. Det ble valgt en komite for utbyggingen med Torbjørn Ness som leder.

Laget ytet støtte til velforeninga i Forbregd/Lein i form av 3 lysstolper og faglig bistand i forbindelse med bygging av en liten hoppbakke

Laget påtok seg flytting av Verdal ligningskontor på dugnad mot en godtgjørelse på kr. 15.000,-.

Styret gikk inn for at fotballgruppa skulle få anlegge en ny minibane bak ene målet på Lyng.

Dette var første året at laget ikke avholdt halvårsmøte da de enkelte gruppene hadde begynt å avvikle sine egne årsmøter.

Innvielse av klubbhuset i Blommen

Fredag 17.11.1989 ble det holdt innvielsesfest i klubbhuset. Det var ca. 60 gjester til stede. Knut Tveita møtte fra Verdal kommune, Myhr fra Trones Bruk og Jarle Wekre fra Stiklestad og Vuku Skiskytterlag.

Det ble servert sodd.

Leder i byggekomiteen Jon Røe orienterer om byggearbeidet under innvielsesfesten 17.11.1989.

Deltakerne ble ønsket velkommen av fungerende leder Jorulv Liaklev som overlot ordet til seremonimester Odd Hallem. Leder av huskomiteen,

Jon Røe overrekker nøkkelen til Jorulv Liaklev.

Jon Røe redegjorde for forhistorien og hvordan bygginga hadde gått. En stor nøkkel i tre gitt av Nils Karlsaunet ble overlevert styret som et symbol på at huset var formelt overlevert fra huskomiteen.

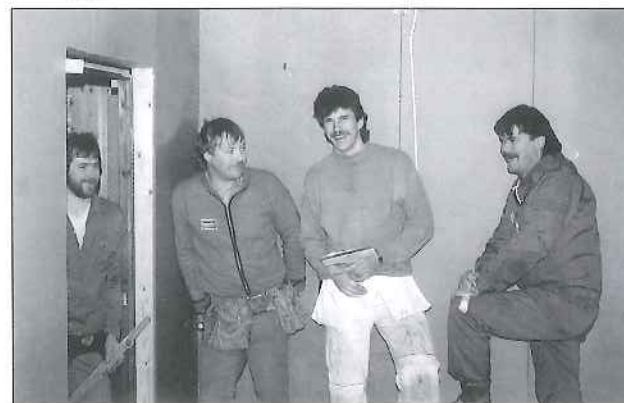
Det ble holdt en del taler og overrakt gaver.

Senere på kvelden ble det servert kaffe og bløtkake og kvelden gikk videre med mye prat og litt svingom ut i de små timer.

På årsmøtet hadde ikke valgkomiteen funnet fram til ny leder, men Paul Elvebø sa seg villig til å tre inn som ny leder.

Aktiviteten i 1990 var som den hadde vært de siste årene.

Det styret var mest fornøyd med dette året var utviklinga av Lyngsaken, der det kom fram til en løsning ved at laget innfridde pantobligasjonen og ordnet opp i forholdet til Erlend Haga.

En del av dugnadsgjengen som pusset opp dusjer og garderobepå Lyng. Fra v. Toralf Hjelde, Svein Magne Lian, Marius Enes og Tor Inge Hellmo.

Garderobes/dusjer ble oppusset og arbeidet ble utført av fotballgruppa på dugnad.

Det ble inngått en forbedret avtale med Stiklestadnemnda ang. Olsok, og som ville gi laget større inntekter.

Byggeregnskapet for klubbhuset i Blommen ble avsluttet og sluttoppjøret av tippemidler ble utbetalt.

Det ble brudd i forhandlingene med eierne av Sandslia og Alpingruppa ble nedlagt på årsmøtet.

SILs nye tråkkemaskin.

Etter langvarig diskusjon vedtok laget mot 1 stemme kjøp av tråkkemaskin, 1984-modell, til en pris på kr. 240.000,-. Løsninga ble at skigruppa sto for det meste av finansieringa som ble løst på følgende måte:

- Tilskudd fra Leirådal IL på kr. 15.000,-
- Tilskudd fra Stiklestad og Vuku Skiskytterlag på kr. 10.000,-
- Salget av den gamle tråkkemaskinen kr. 25.000,-
- Støtte fra lag og bedrifter kr. 14.000,-
- Bidrag fra hovedlaget kr. 40.000,-
- Dør til dør aksjon i grenda med godt resultat.
- Resterede beløp fra skigruppa.

Oddbjørn Øgstad ga laget en gammel hoppski laget av Tolleif Øgstad der navnene på de som hadde støttet tråkkemaskinkjøpet ble innbrent. Skien henger i Blommen.

Et stort arbeid med å beskrive SILs organisasjon med funksjonslinjer og ansvar ble oppstartet under ledelse av Ole Arvid Wiik.

SIL-posten kom også i år ut med 4 nr. og etter ryktene ble den godt mottatt.

Laget påtok seg arbeidsoppgaver i forbindelse med ekstra mange arrangement dette året.

Det var parkering og salg i forbindelse med Olsok og Witch.- Witch-konsert. I tillegg arrangerte laget dagbingo, salg på Sagamarsjen og i samarbeid med Helgådalen IL stilte vi med mannskap på en konsert med Vaseline Biloppheggers i amfiet.

Spelmannstreffet ble dette året en dunderende suksess med kr. 200.000,- i overskudd.

SIL fikk forespørsel fra kommunen om å bidra til planting av ny Stiklestadallé med en godtgjørelse på kr. 100,- pr. tre. Laget påtok seg oppgaven, og trærne ble plantet i løpet av våren.

Ungdomslaget Arnljot Gelline ble oppløst og laget mottok kr. 10.000,- fra dem. Pengene ble brukt til å kjøpe inn kjøkkenutstyr til Blommen.

Årsmøtet ble avholdt 20.11.1990 der det møtte 28 medlemmer.

Årsmøtet vedtok å sette av kr. 100.000,- på sperret høyrentekonto som sikkerhet for et eventuelt underskudd på Spelmannstreffet i årene fremover.

De ny basislovene som var vedtatt av Idrettstinget ble godkjent som lagets nye lover, med følgende endringer:

- *Laget skal drive allsidig idrettsarbeid innenfor de idrettsgrener som årsmøtet bestemmer.*
- *Primært prioriteres barne-, ungdom- og masseidrett.*

Paul Elvebø frasa seg gjenvalg. Valgkomiteen hadde ikke klart å skaffe ny leder, og det ble bestemt at nestleder Olav Kvålen skulle fungere som leder fram til at ekstraordinært årsmøte ble avholdt.

Perioden 1991 – 1999.

Denne perioden har vært preget av tillitsmannskrise, men aktiviteten har vært jevnt god både sportslig og administrativt.

I 1991 ble det holdt 15 styremøter, 2 arbeidsmøter, årsmøte og ekstraordinært årsmøte. Laget var uten leder i 1991, men nestleder Olav Kvålen fungerte som leder da ingen ny ble valgt.

En av de store sakene var behandlingen av ny klubbdrakt. Saken ble behandlet på ekstraordinært årsmøte 01.07. og under avstemninga stemte 16 for og 3 imot styrets innstilling. Drakten skulle ha rød bunnfarge med grønn venstre arm, hvit stolpe foran på høyre side, samt en hvit og grønn V som går over høyre arm og bryst.

Laget ble tildelt kr 100.000,- av tippemidler til ferdigstilling av lysløypa og innkjøp av nye lyskastere.

Det ble oppsatt ny tidtakerbu i Blommen og det ble søkt om tippemidler også til dette.

Arbeidet med den nye organisasjonsplanen var nå ferdig, og den ble vedtatt på årsmøtet den 26.02.1992. På dette møtet ble Reidar Otto Svendsen valgt til ny leder for laget.

Infokiosken som sto på Stiklestad fikk laget overta. Den ble flyttet til Lyng og satt som en forlengelse av klubbhuset. Kommunen dekket kostnadene med flyttinga.

Odd Hallem ble tildelt IKU's bordfane for sitt arbeid innen idretten på IKU's årsmøte den 08.02.1993.

Dette året ble SIL med i dataalderen ved at laget kjøpte datamaskin som ble plassert i klubbhuset i Blommen.

Reidar Otto Svendsen sa fra seg gjenvalg som leder til årsmøtet 17.02.1993. Da ingen ny meldte seg, var laget uten leder til ekstraordinært årsmøte i juni, da Paul Elvebø tok på seg vervet.

Lagets medlemstall var nå oppe i 585.

Instruks for godtgjørelse for lagets tillitsvalgte ble vedtatt.

Spellemannstreffet var i likhet med de foregående år en stor suksess og skaffet laget store inntekter. Årets treff ble dessverre skjemet av tyveri av en del musikkutstyr fra storteltet.

Arbeidet med den nye lysløypa og tidtakerbua var nå fullført, regnskapet ble godkjent og tippe-midlene ble utbetalt.

Ved lagets bruk av gymsalen på skolen ble det innført en vaktmesterordning, dvs. at laget måtte stille med kveldsvaktmester. Denne ordningen har fungert siden.

I 1994 var laget uten leder da Paul Elvebø frasa seg gjenvalg i februar. Innsatsen som ble gjort for å skaffe en ny leder var vel heller ikke den største, men med felles innsats av gruppelederne fungerte styret på en tilfredsstillende måte gjennom året. Paul Elvebø foretok innkalling til styremøtene og ledet disse.

En opprydding av medlemsarkivet og en nyivering ble foretatt, slik at ved årets slutt var medlemstallet ca. 620.

Vi ser fra referatet fra årsmøtet den 15.02.1995 at tillitsmannskrisen enda ikke var løst, da valgkomiteen ikke hadde noen lederkandidat. På ekstraordinært årsmøte den 25.04.1995 stilte Jorulv Liaklev seg til disposisjon som ny leder, og ble valgt.

Møteaktiviteten var god med 10 styremøter.

Spellemannstreffet feiret 20 årsjubileum, men vær-gudene var ikke på lagets side, slik at overskuddet ble noe mindre enn budsjettert.

Det ble innkjøpt ny plenklipper på Lyng til kr 42.000,- og gjennomført en større opprusting av tråkkemaskina med bl.a. skifte av belter som kom seg på kr 30.000,-.

SIL-posten gikk det dårligere med, og kun 1 nr ble utgitt i 1995. Det er hittil det siste nummeret som er utgitt..

Oddvar Lyng mottok «honoreret lederstipend m/diplom» fra Idrettsforbundet for 31 års innsats for idretten.

På årsmøtet 19.02.1996 ble Asgeir Lund valgt som ny leder.

Laget mottok brev fra Stiklestad og Vuku Skiskytterlag der de søkte om innlemming i Stiklestad IL. Søknaden ble godkjent på årsmøtet. Skiskyting ble lagt som en undergruppe under Skigruppa med virkning fra 01.05.1996, og laget ble opptatt i Skiskytterforbundet 17.11.

Dette året mottok laget et tilskudd på kr 79.000,- fra kommunen til drift og vedlikehold av anleggene.

Årets Spellemannstreff gav et overskudd på kr 80.000,-.

Før vintersesongen inngikk SIL avtale med Volhaugens Venner om oppkjøring av løypene i Volhaugen og salg i hytta. Dette ga en brutto inntekt på kr 45.000,-.

I forbindelse med Olsokarrangementet ble det inngått en 12-årig avtale med Stiklestad Nasjonale Kulturhus. I følge avtalen har laget som vanlig an-

svaret for parkeringa og godtgjørelse pr. bil. For kiosksalget får vi en fast godtgjørelse pr dag. Oddvar Lyng, som i mange år hadde hatt ansvaret for parkeringa, gjorde en god jobb for å få i stand denne avtalen.

I 1997 ble det avholdt 12 styremøter og årsmøte.

Spellemannstreffet ble gjennomført med mindre overskudd en budsjettert. Dette skyldtes dårlig vær og en del uforutsette utgifter.

Sammenslåing av friidrett og trim ble flittig diskutert. Det endte med at Trimgruppa ble nedlagt på årsmøte 19.02.1997 og aktiviteten ble overført til Friidrett og Skigruppa.

En stor sak for laget var utbygginga av Stiklestad Skole som ville medføre at grusbanen kom til å bli redusert til halv størrelse. Dette ville føre til store problemer for fotballtrening og kamper fram til banen på Lyng blir klar til bruk utpå våren. Forskjellige alternativer ble vurdert, f.eks. et samarbeid med velforeninga i Forbregd-Lein for å oppgradere banen ved aktivitetshuset der.

Det ble nedsatt en jubileumskomite for lagets 75 års jubileum i 1999, med Paul Elvebø, Odd Hallem og Jorulv Liaklev som medlemmer.

Spørsmålet om å kjøpe eiendommen Lunheim i Blommen ble diskutert på flere møter. Møte med grunneier Magne Løvstad ble avholdt, uten at man kom fram til noe resultat.

På årsmøtet 26.02.1998 ble Oddvar Lyng valgt til ny leder. Av saker fra dette året tar vi med:

Det ble opprettet et samarbeidsutvalg for klubbhuset i Blommen, bestående av en person fra hovedstyret, en fra Skigruppa, en fra Barnehagen og vaktmesteren. De skal ta seg av saker angående klubbhuset.

Med bakgrunn i en avtale med eieren av Stiklestad Camping ble det gjennomført mye dugnadsarbeid for å forbedre campingens anlegg som laget benytter til Spellemannstreffet. Det ble bl.a. gjennomført forbedring av el.anlegget, oppført ny scene, og div. annet. Det ble investert for totalt kr. 60.000,-.

Laget mottok kr 73.400,- fra Verdal kommune til drift/vedlikehold av anlegg. Parkeringa og restaurantarbeidet under Olsok ga kr 70.671,-.

Informasjonsskriv om lagets aktiviteter ble utarbeidet og utsendt til heimene.

Mangeårig parkeringsgeneral Oddvar Lyng.

Idrettsanlegg

Eklesørin

Allerede i 1922 tok Tolleif Øgstad og Birger Jermstad en tur til Ekle for å spørre om de fikk anledning til å rydde en fotballplass på Eklesørin. Det fikk de lov til, og plassen ble raskt ryddet på dugnad slik at den kunne tas i bruk allerede samme vår. Birger Jermstad og Arne Hallem syklet deretter til Levanger for å kjøpe fotball til laget.

Denne banen ble benyttet fram til 1951 da laget opparbeidet ny idrettsplass nærmere Ekle. Samme år ble det også reist et garderobebygg ved idrettsplassen.

Åpningskampen på nybanen var 12. august 1951.

Dessverre dabbet interessen for fotball, og i 1953 var det nesten ingen fotballaktivitet i laget. I 1954 ble derfor laget meldt ut av krets og forbund, og i 1955 ble kontrakten på idrettsplassen oppsagt. Garderobebygget ble overtatt av grunneier Harald Kvålen, mot at han skaffet til veie tilsvarende materialer til ny skihytte.

Andre idrettsbaner som idrettslaget har benyttet

I gamle dager ble det sparket fotball og drevet friidrett på Lyngsørin, på Småekran og Gammelplassen i Øver-Stiklestadmarka, på vollen ved Øgstad, på Lyngåsflata og mange andre steder. I Bjartnesmarka ble det tidlig ryddet idrettsplass av Petter Bjartnes m.fl.

Etter at banen på Eklesøren ble nedlagt ble det sparket mye fotball av den noe yngre garde på Forbregd-sletta ovenfor Hammer.

Banen ved Gammelskolen

Før Stiklestad Nasjonale kulturhus ble bygd var det en delvis grasbevokst bane ved Gammelskolen som ble flittig benyttet både til trening og kamper blant de yngste klasser, men denne måtte dessverre vike for det nye kulturbygget.

Banen ved Nyskolen

Da Nyskolen på Stiklestad ble bygd i 1971 ble det også bygd en grusbane ved siden av. Denne har blitt svært mye benyttet av idrettslaget både til fotball og friidrett. Etter hvert kostet idrettslaget lysanlegg på banen slik at den også kunne benyttes til vintertrening.

Banen ble imidlertid betydelig beskåret i forbindelse med siste utvidelse av skolen i 1998, og er nå ubrukt til 11-erfotball, men vil kunne benyttes til de mindre klasser som spiller 7-erfotball.

Gymnastikksalen på Nyskolen

Da nyskolen ble bygd fikk endelig grenda en gymnastikksal, og denne har idrettslaget hatt meget stor glede av. Både trimgruppa, fotballgruppa, skigruppa og turngruppa har benyttet salen flittig, slik at den må sies å ha hatt meget stor betydning for aktiviteten i laget.

Dametric på nyskolen.

Stiklestad stadion, Lyng

Det var høsten 1978 at fotballavdelingen i Stiklestad IL tok kontakt med Erlend Haga, eier av eiendommen Lyng s.ø., for å undersøke mulighetene for å avstå areal til opparbeidelse av grasbane. Erlend hadde vært inne på tanken om å etablere campingdrift i området med bakgrunn i den store tilstrømmingen av turister til Stiklestad, spesielt i forbindelse med Olsok. Med bakgrunn i dette ble ideen om å bygge ut et felles camping- og idrettsanlegg på et areal like ved Verdalselva lansert. Spørsmålet ble diskutert på halvårsmøtet høsten 1979 der Jens Kålen redegjorde for planene. Det ble enighet om å arbeide videre med saken. Planene ble videre godkjent på årsmøtet, og under et medlemsmøte den 8. juni 1980 fikk styret i samarbeid med fotballutvalget fullmakt til å forhandle fram en avtale mellom Stiklestad IL og Erlend Haga vedrørende idrettsanlegget.

Innen utgangen av året var det inngått en avtale om leie av ca. 17 dekar til fotballbane, tomt til gar-

derobeanlegg, parkering og adkomstveg. Den 27. april 1981 fikk idrettslaget konsesjon på leie av dette arealet.

Det ble samtidig satt i gang planlegging av fotballbane og garderobebygg, og søknad om tippemidler ble innsendt. I løpet av høsten 1980 ble planene for grasbanen godkjent, og i juni 1981 ble søknaden om tippemidler til banen innvilget. I juli samme år ble tippemidlene, kr. 92.000,-, utbetalt.

Fotballutvalget la ned et storarbeid da de fra våren 1980 fikk banen ryddet, planert og isådd slik at da høsten kom var den grønn og fin. Fra arbeidet med rydding ble igangsatt og til banen var ferdig og målene satt på plass våren 81, var det utført ca. 2000 dugnadstimer.

Det kan her nevnes at Jens Kålen var en ildsjel i denne sammenheng, og han organiserte og fikk gjennomført det meste av det maskinelle arbeidet på fotballbanen. I følge planene ble banen bygd 64 m bred og 100 m lang.

Første seriekamp var mot Byafossen våren 81.

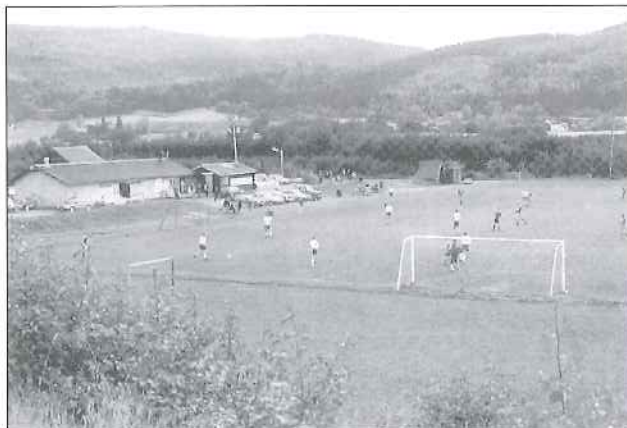
I løpet av de to første driftsårene ble det innkjøpt gressklipper og vanningsanlegg.

Byggingen av garderobebygget tok noe lenger tid, men i 1983 var også dette ferdig. Det ble da opprettet en kjøpekontrakt hvor idrettslaget kjøpte bygget av Erlend Haga. Som betaling ble benyttet tippemidler, dugnad og en panteobligasjon. Samtidig ble det opprettet en leicavtale hvor Erlend Haga leier garderobebygget som toalettbygg til sin campingvirksomhet.

Imidlertid utviklet Erlend Haga nye planer for campingdriften som innebar at han ville få dekket behovet for sanitæranlegg i nye bygninger. Med bakgrunn i dette ble leicavtalen oppsagt av Erlend høsten 1987, og samtidig ble også panteobligasjonen oppsagt.

Dette førte til at idrettslaget måtte ta opp et lån på omtrent kr. 200.000,-. Etter søknad til kommunen fikk idrettslaget kommunal garanti for slikt lån, og fikk innvilget lånet i Sparebanken. Panteobligasjonen ble innløst i 1989.

På slutten av 80-tallet økte tilveksten av fotballspillere i de yngste klasser i laget, og behovet for baner økte. Samtidig mistet laget muligheten til å bru-

Klubbhuset og stadion fotografert i 1992.

ke banen ved Gammelskolen på grunn av byggingen av Kulturhuset. Dette var bakgrunnen for at det i 1989 ble bygd en mini-fotballbane bak det ene målet på banen på Lyng.

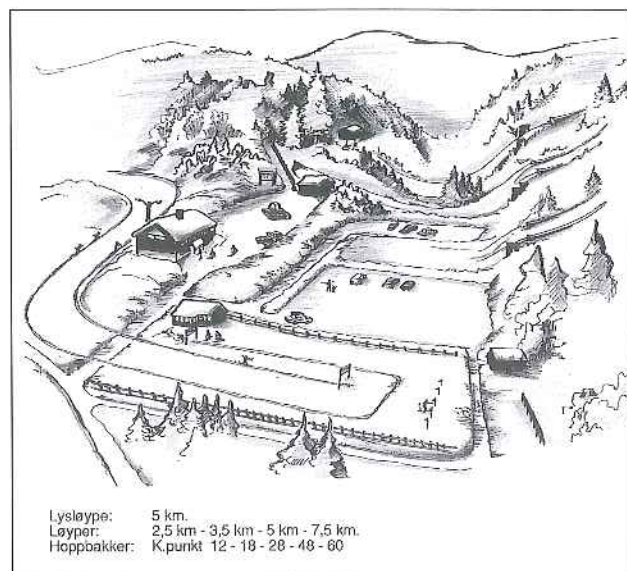
I 1990 ble dusjer og garderober oppusset for ca. kr. 65.000,-. Arbeidet ble utført på dugnad av fotballgruppa.

I 1992 fikk laget overta infokiosken som sto på Stiklestad. Den ble flyttet til Lyng og satt som en forlengelse av klubbhuset. Kommunen dekket kostnadene med flyttinga. Den blir benyttet som garasje for plenklippere og lager, samt kontor.

Senere har også klubbhuset blitt oppusset utvendig med ny bordkledning og nye trapper/ramper.

I 1995 ble det investert i ny og moderne gressklipper til kr. 42.000,-.

Blommen skisenter

Starten på det som idag er Blommen skisenter går helt tilbake til 1928.

Dette året ble den første hoppbakken ryddet. På årsmøte 22.01.1930 fikk bakken navnet Blommekollen. (Storblommen)

Bakken virket ved første øyekast meget fryktinngytende, og det var mange relativt gode hoppere som ikke mestret bakken. Mange ble så skjelven i knærne når de kom på toppen, at de tok skiene på nakken og krabbet bakveien ned igjen med uforrettet sak. Unnarennet var langt og bratt, stort nok for en 100 m bakke, og overgangen var meget skarp. Det var stor spenning, og mye folk var møtt opp for å se på galskapen første gang bakken skulle prøvehoppes, dertil var det tjukk skodde. Førstemann utfor var Tolleif Øgstad, deretter fulgte Johannes Enes og Birger Haug. Det offisielle åpningsrennet ble arr. 18.01.1931. Johannes Enes og Birger Haug delte den første bakkerekorden på 42,5 m. I 1932 vart det bygd fartsbru, og dermed ble hoppene lengre. Ola Ahlgren hoppet i 1932 51,5 m. Dette ble stående som bakkerekord satt i renn. Den samme Ola

var bygdas beste hopper i åra før krigen, og han skal senere ha hoppet over 60 m under trening på isføre. Utover i 30 åra ble det arrangert flere renn i Storblokken. Etter krigen ble bakken lite brukt, og siste gang det ble hoppet der var i 1955. Senere var det planer om å bygge ut bakken som 100 m bakke, men av forskjellige årsaker ble det ikke noe av dette.

Bakken er idag forlengst vokst igjen av skog.

Lille Blomkollen. (Litjblokken)

Bakke nr. to ble ryddet av Verdal i.l., og første renn vart arrangert i 1934.

Senere ble bakken overtatt av Stiklestad i.l. Denne bakken er vel den av Blommenbakkene som er blitt mest brukt opp gjennom åra. Bakkerekorden i den opprinnelige utgaven var på 43 m. Senere er bakken ombygd flere ganger. Etter siste ombygging 1989 ble hoppet trukket 9 m. tilbake slik at bakken fikk et K-punkt på 48 m. Bakkerekorden er i dag på 47,5 m. og tilhører Arve Vorvik.

I 1950 ble den tredje bakken ferdig til bruk, det var en 30 - meters guttebakke som ligger like inn til Litjblokken. Denne bakken ble også bygd om i 1989 og har nå et K-punkt på 28 m.

Allerede i 1946-47 ble det lagt planer for bygging av en større bakke nord for Litjblokken. Det ble skrevet kontrakt med grunneier i 1951. Arbeidet kom i gang, men det trakk i langdrag da oppmøtet på dugnadene var dårlig.

I unnarennet var det en stor bergknaus, som ble tatt bort med spett og slegge. Vinteren 1962 var bakken noenlunde ferdig til bruk, men på grunn av dårlige snøforhold ble det ikke arrangert renn i bakken før i 1963.

Også denne bakken er ombygd flere ganger, bl.a. til Hovedlandsrennet for 14 -15 åringer i 1982. Under dette rennet deltok forøvrig en 14-åring ved navn Bjørn Dæhlie. Han deltok i kombinert og hadde et lengste hopp på 46,5 m. Bakkerekorden er i dag på 63,5 m. og deles av Jon Eilert Bøgseth og Arnfinn Henden. I dag er bakken umoderne profilmessig. Det har av forskjellige årsaker ikke vært hoppet i bakken de siste 3 åra.

Blomshytta, Hyttbakken og flere småbakker

I 1959 ble det enighet om å sette opp en lagshytte i Blommen. Planen ble snart realisert. Man fikk rive en brakke på Ekne, som ble brukt til materialer.

Arbeidet ble utført på dugnad av medlemmene, og i 1961 stod hytta fiks ferdig. Denne hytta ble tilbygd og er i dag benyttet som garasje for tråkkemaskin og snøscooter.

Samme år ble det også bygd en småguttebakke, hvor man kunne hoppe ca. 18-20 m., like nord for hytta. Bakken hadde også en mindre fartsbru.

Etter ca. 10 år ble bakken nedlagt, på grunn av at den på flata koliderte med 60 m-bakken, samt at også adkomsten til lysløypa krysset under hoppet.

Som kompensasjon for hyttbakken ble det i 1971 bygget en ny 20 m-bakke litt sør for Litjblokken. Senere er det bygget enda 2 mini-bakker like ved denne.

Flomlys i hoppbakkene

Sist på 1960 åra ble det montert provisorisk lys i de minste hoppbakkene.

I 1974-75 ble dette erstattet av permanent lysanlegg i alle bakkene. 10 januar ble det arrangert åpningsrenn i flomlys i Litjblokken, og i løpet av året vart også lysset i 60 m-bakken ferdig. Dette året ble det lagt ned en meget stor dugnadsinnsats i hoppbakkene. (ca 1200 timer)

Vi kan her også ta med at utover siste halvdel av 70-åra / først på 80 åra ble bakkene rustet opp med trapper dels både for målere og løperer samt dommertribuner. I 60 m. bakken ble det også bygd trenertribune og tribune for innbutte gjester til Hovedlandrennet i 82.

Plastbakkeplaner

I 1978 ble Litjblokken tegnet og planlagt utbygd som plastbakke. Det var i den forbindelse flere møter bl.a. med repr. fra Nord-Trøndelag skikrets og fra anleggsiden i NSF. Planen ble imidlertid aldri satt ut i livet.

Lysløyper og andre løypetraseer

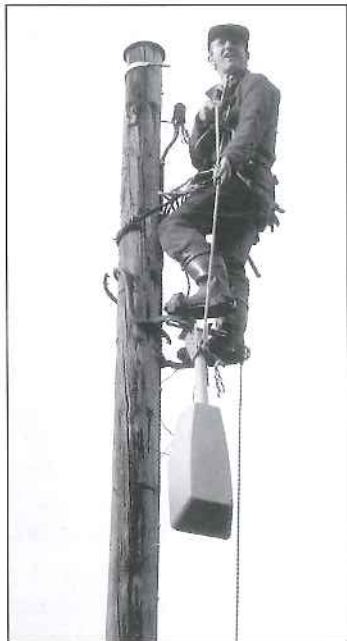
Sommeren 1964 ble den første lysløypa laget, og vinteren 1965 ble den høytidlig åpnet. Løypa var ca. 800 m. lang + noe tilførselslys langs den gamle gårdsvegen til Lunheim. Denne var meget bratt, så det var sjelden det gikk å kjøre bil opp her om vinteren. I 1967-68 ble løypa erstattet av en ny lysløype på 2,2 km., i terrenget rundt Høgåsen. På den tiden var det populært med lys-løyperenn, og i 1969 ble det første større rennet arrangert, med 45 senior- og 28 juniorløperer på startstreken. De mest kjente løperne som deltok var Sverre Stensheim, Olav Damås, Audun Kolstad, samt juniorene Oddvar Brå, Iver Jønland og Anders Lenes. Oddvar Brå satte forøvrig her en runderekord som ble stående til langt opp i glassfiberskiens tidsalder. Denne løypa er fortsatt i bruk etter at den flere ganger er blitt utbedret med planering og drenering samt noe barklegging.

I 1974 ble det oppført ei tidtakerbu ved lysløypa.

Utover siste halvdel av 1970 åra ble det ryddet endel andre løypetraseer, med tanke på bruk til renn og trening. Dette var starten på de løypene som vi idag kjenner under betegnelsen 1 km. 2,5 km. 3,5 km., 5 km. og 7.5 km.

Det hadde i mange år vært snakket om utvidelse av lysløypa framover Lyngåsen, først og fremst for å få en lettere og mer barne/familie-venlig løype, men også for å få en løype på ca. 5 km. med lys. I 1991 ble så dette arbeidet påbegynt, da det ble vedtatt å montere lys i 2.5 km. løypa.

I forkant av dette var det ordnet kontrakt med grunneierne på løypetraseene, og det ble foretatt planering, grøfting m.m. i alle løypene. I 1993 var dette arbeidet ferdig, og da var det også lagt på et lag med kalksubbus i den nye lysløypa på 2,5 km. Dette for at løypa skulle kunne brukes som helårs trim/treningsløype i all slags vær. I denne perioden ble også alle løypene nivellert og bandmålt, og det ble laget høyde og lengdeprofiler.

Johannes Woll monterer lys i nyløypa.

med vegen, og det ble gitt løfte om å overta vegen når den var ferdig. I 1979 var vegen nesten ferdig og var tatt i bruk, men det manglet fortsatt noe rekkverk på de bratteste partiene.

Manglende veg og hus var også årsaken til at langrennsdelen av Stiklestad skifestival ikke ble arrangert i Blommen de 2 første årene. Det er således lett å forstå at nyvegen hadde stor betydning for utvikling og bruk av skisenteret.

Skiskyting

Først på 1980 tallet ble det på initiativ av Stiklestad & Vuku skytterlag bygd en liten skytebane på Høgåsmyra, i tilknytning til lysløypa. I 1985 ble det startet eget skiskytterlag i tilknytning til skytterlaget, og det ble bygd nytt anlegg for skyting i østre del av langrennstadion. Dette anlegget var ferdig i 1986.

I 1996 ble så skiskytterlaget lagt ned, og skiskyting ble overført til skigruppa i Stiklestad i.l.

Klubbhus i Blommen

Allerede i 1974 ble det snakket om en større klubbhytte/hus, og den første komiteen ble nedsett i 1975. Året etter ble så tegninger av et hus på 260 m². godkjent av STUI. Laget søkte og fikk en del gratis tømmer i flere almenninger, og dette ble

Det ble oppført ny tidtakerbu nede på skistadion i 1992. Omtrent på samme tid ble det bygd ny adkomstveg rundt skistadion.

Ny veg til Blommen skisenter

Etter lang tids snakk og planlegging, kom i 1977 endelig arbeidet med ny veg i gang. At det hittil ikke hadde vært bilveg opp til anlegget, hadde helt klart lagt en demper på bruken av anlegget til større renn. Verdal kommune bevilget et tilskudd på kr. 70.000 til arbeidet

Klubbhuset er ferdig, og barnehage oppstartet.

hogd i 1977. Det trakk imidlertid i langdrag med byggeplanene, og underveis ble størrelsen på huset redusert.

I 1986 kunne så endelig arbeidet med nytt klubbhus starte. Klubbhuskomiteen besto av Jon Røe (leder), Ottar Moholt, Per Skrove og Svein Lian.

Under bygginga ble det utført en meget stor dugnadsinnsats. Høsten 1988 var huset så ferdig at en del kunne taes i bruk, og 15. september startet Blommen korttidsbarnehage opp i huset. Denne har siden gitt en kjærkommen inntekt til klubbhuset.

I løpet av 1989 var arbeidet med huset fullført til en prislapp på 1,2 mill.

Innvielsesfesten ble holdt 17 november 1989.

Andre anlegg (arrangementsteder)

Blommen skisenter har etter hvert blitt lagets faste anlegg for skisport, men tidligere ble det arrangert renn på forskjellige steder i grenda. Av langrennsarenaer nevner vi Forsamlingshuset (før 1949), Skytterhuset, Museet, skolen, Halle vestre. Når det gjelder hoppbakker tar vi med Øgstadplassen, Granbakken, Hallemsbakkan (Haugan). Her var det 2 bakker som ble mye brukt b.l.a. til skoleskirenn. Da ble det også arrangert slalom her.

Forbregdsbakken (Gjeilvollen) er også en gammel hoppbakke som idag ligger midt i boligfeltet, og er fortsatt inntakt. I tillegg ble det tidligere hoppet i mange småbakker rundt omkring.

Skoleskirenn i Forbregdsbakken 1949. Oddbjørn Øgstad i svevet.

Gruppene

Ski (1924 –1999)

Ski har stått på programmet i gjennom hele lagets 75-årige liv, og helt fra starten av har det blitt arrangert skirenn i regi av Stiklestad IL.

I 1928 ble det startet med poengrenn som ble arrangert nesten hvert år på 30–40–50-tallet. I tillegg ble det arrangert gaukrenn.

Det første kretsrennet som ble arrangert av Stiklestad IL, gikk av stabelen den 9. og 10. februar 1946. Langrennet hadde start og mål ved Stiklestad kirke, og hopprennet foregikk i Litj-Blommen. Kretsrenn som ble arrangert i Stiklestad og Blommkollbakkene før krigen ble arrangert i Verdal IL sin regi, da Stiklestad IL ble tilsluttet Skikretsen og Skiforbundet først i 1945. Løpere fra Stiklestad IL gikk derfor for Verdal IL i kretsrenn og større renn før krigen.

«Prepareringsmaskina» som ble brukt under KM 1966.

Foran f.v.: Ingvald Solbakken, Bjørn Rønning, Terje Granheim. Bak f.v.: Ashjørn Hegstad, Georg Kjeldseth, Ivar Granheim, Per Kålen, Jarle Wekre, Evald Haug, Mateus Kålen, Magnus Hallem, Ottar Moholl, Eivind Hallem, Osvald Rye, Elstein Skavhaug.

Etter krigen har laget arrangert kretsrenn og kretsmesterskap i hopp, kombinert og langrenn en rekke ganger. Større renn har også blitt arrangert i de senere åra. (Se avsnittet om arrangement).

De to beste langrennsløperne før krigen var Ottleif Hallem og Tolleif Øgstad. Begge to har en hel rekke gode plasseringer fra krets-, fylkes- og distrikts-

renn samt. Tolleif Øgstad var også en god hopper og kombinertløper.

Andre gode langrennsløpere var Ivar Øgstad, Ola Eng og Arnold Prestmo.

Brødrene Ola, Per og Gunnar Ahlgren var alle fremragende skiløpere. Ola og Per var først og fremst hoppere, men deltok også i langrenn. Ola var vel bygdas beste hopper før krigen, og utmerket seg som en uforferdet friskus og krafthopper. Han var «storhauken» i Stor-Blommen, og hoppet lengre enn alle andre der.

Andre gode hoppere i denne perioden var Birger Haug, Johannes Enes og Peder Moholt.

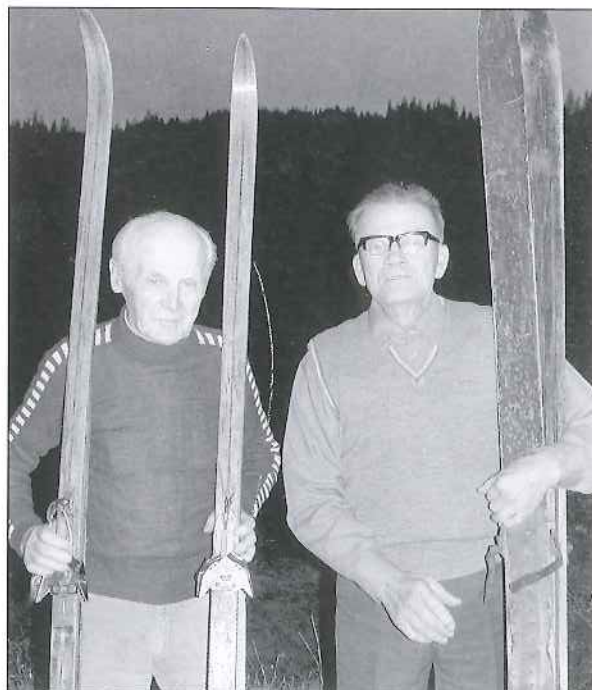
I 1932 var NM lagt til Gråkallen. Tre mann fra Stiklestad IL skulle være med, nemlig Ottleif Hallem i langrenn, Tolleif Øgstad i langrenn og kombinert, og Ola Ahlgren i spesielt hopp. Ottleif fikk imidlertid startforbud av legen, mens hopprennet ble avbrutt på grunn av storm, så det ble bare Tolleif som deltok. Han gikk 30 km og 18 km.

Gunnar Eng begynte også sin karriere før krigen, men det ble først etter krigen at han gjorde seg mest bemerket.

Brødrene Magnus, Bernhard, Sverre, Per og Ivar Granheim var alle ivrige langrennsløpere straks etter krigen, og deltok i en rekke skirenn i og utenfor bygda. Sverre og Bernhard deltok mest, og Sverre var nok den beste.

Ola Ahlgren.

Ottleif Hallem (t.v.) og Tolleif Øgstad.

Bernhard og Per gikk også kombinert. Sverre deltok i 1946 i Gråkallen.

Ola Skavdal fra Vuku representerte vårt lag ved NM i hopp i Jutuln ved Steinkjer i 1949, samt i en hel rekke andre større renn. Han hoppet 90 m i Vikersundbakken i 1957, før bakken ble ombygd til skiflyvningsbakke.

Andre gode langrennsløpere i årene straks etter krigen var Evald Lundkvist, Eivind Hallem, Ingebrigt Klokkehaug, Helge Prestmo, Anders Bjartnes, Åsmund Prestmo, Johannes Sellæg og Øyvind Hojem m.fl.

De beste hopperne i denne perioden var Reidar Klokkehaug, Jon Woll, Normann Lundkvist, Svein og Snorre Vist, Jens og Knut Hofstad, Magnus Futaker, Johan J. Skavhaug, Tormod Prestmo, Odd Gundersen, Ottar Enes og Arthur Haugseth m.fl.

I årene etter krigen hadde laget en hel rekke med gode guttehopper som gjorde det svært godt i kretsrenn og KM, samt i renn innen bygda. Det var på den tida stor interesse for hopping både blant voksne og gutter. De beste var Gunnar Kålen, Ivar Moholt, Oddbjørn Øgstad, Oddmund Vist, Georg Kjeldset og Arne Landfald.

Stiklestad IL satte i 1947 opp et vandreskjold som det skulle konkurreres om av skolene i Verdal. De fem beste fra hver skole skulle telle med for hvert år, og man måtte ta tre aksjer for å få det til odell og eie. Stiklestad skole vant overlegent hvert år, tre år på rad. Det var årlig ca. 50 deltakere i disse rennene som ble arrangert i Hallemsbakken i 1947 og 1948, og i Forbregdsbakken i 1949.

I slutten av 40-åra sto Stiklestad IL for oppstarten av Verdalsmesterskapet, som den første tida ble arrangert av SIL.

Fra 1955 drev SIL stort sett bare med skiidrett inntil fotballen startet opp på nytt på 70-tallet.

Av de beste hopperne i laget på 60- og 70-tallet kan nevnes Kjetil og Harald Grønn, Oddbjørn Rosset, Arne og Harry Johansen, Robert Hynne, Svein Olav Granheim, Alf Wekre, Olav Muller, Bård og Stig Hynne, Bjørn Olav Røstad, Steinar, Tor og Per Gunnar Olsen.

Steinar Olsen var en meget god hopper, kanskje SIL's beste gjennom tidene, med en rekke gode plasseringer på landsplan. I Høgåsrennet i Trondheim i 1972 tok han klasseseieren i konkurranse med hele «Trøndereliten». Han ble videre innkalt til sin første forbundssamling i 1975, og i 1976 oppnådde han en 3.plass i EM-uttakinga i

Pokalrenn ved Hallem 1950. Evald Lundkvist og Tolleif Øgstad.

Midtstubakken, samt en 6.plass i NM.

Bård Hynne deltok også i NM og flere andre større renn på 70-tallet med gode plasseringer.

Etter at det ble innført langrenn for jenter og gutter dabbet interessen for hopping veldig blant guttene, mens interessen for langrenn blant de unge tok seg opp tilsvarende. Laget

fikk etter hvert en hel rekke langrennsløpere som gjorde det skarpt rundt om i kretsen. Det kan her nevnes Kjell og Nils Petter Kaalen, Arne Hallem, Jostein By, Iver Eng, Arnfinn Hallem, Olav Anders Bakken, Ola Granheim og Martin Hojem. Noe senere fikk vi også Inge Granheim, Bjørn Erik Granheim, Agnar Olsson, Geir Ove Heir, Leif Arne Bakken, Knut Helden, søstrene Karin, Aud og Bente Lyngsaunet, Karen Ingeborg Røe, Pål Benum, Karl Petter, Svein Magne, Olav og Trond Lian, Odd Bjørnar Ness, Torodd Eriksen, Kjell Lundsauet og mange flere.

Stein Ingar Sivertsen var Verdals beste langrennsløper på slutten av 60-åra med en rekke gode plasseringer i og utenfor kretsen. I 1969 deltok han på 15 km i NM på Alvdal og 30 km i NM på Gjøvik.

Ove Bjørkeng, Arvid Kjesbu, Arvid Hagen, Kåre Hallager og Oddbjørn Øgstad var andre gode løpere på 70-tallet.

Karen Ingeborg Røe hevdet seg godt på landsplan i 70-åra.

På slutten av 70-åra og først på 80-tallet var det stor aktivitet i laget, med mange utøvere både på hopp og i langrenn.

Steinar Olsen.

Unge langrennsløpere på tradisjonell samling i Vera. Foran f.v.: Kjersti Hovland, Grete Redving, Kari M. Bangstad, Berit Grønn, Elin M. Johansen. Bak f.v.: Bjørnar Forbord, Per Grande, Einar Bangstad, Tor Ove Hallem, Kristen Hovland. Bak står trener Gudmund Johansen.

For å styrke samholdet og trivselen i laget ble det avholdt flere samlinger, hovedsakelig i Vera, der både instruksjon og sosialt samvær sto på programmet. Flere av lagets utøvere i langrenn og hopp på den tiden ble uttatt og deltok på Skikretsens samlinger.

Av lagets langrennsløpere som utmerket seg på slutten av 70-tallet og på 80-tallet kan nevnes Jann Røsseng, Anne Lise Bangstad, Rune Grønn, Jan Erik Grønn, Kyrre Kvelstad, Helge Grønn, Tor Ove Hallem, Per Grande, Rune Overrein, Evy Sørli, Einar Bangstad, Hanne Bjugan, Hilde Hallem, Ann Mari Landsem og Tor Arild Johansen.

Innen hopp var det Frode Holm, Steingrim Holm, Oddmund Ch. Nilsen, Rune Søreng og Ronny Hanssen som utmerket seg i denne perioden.

Hroar Stjernen omkranses av boppskoledeltakere i 1991.

I 1979 startet laget med å arrangere skiskole for barn, og det var hele 63 som deltok, slik at interessen for ski var god. Dette er et tiltak som laget har gjennomført de fleste år siden.

Ut over 80-tallet dalte skiaktiviteten, og for å bedre på denne situasjonen ble det med hell prøvd å legge en del klubbrenn til områdene ved boligfeltene Forbregd-Lein og Trones.

Deltakerantallet kom da opp i 127.

I 1987 skjedde det en omorganisering i laget ved at langrennsutvalget og hoppvalget ble sammen slått til det som ble kalt skigruppa. Paul Elvebø ble valgt til leder i den nye skigruppa, og han hadde dette vervet helt fram til 1995. Senere var han leder for gruppa også fra 1996 til 1997.

Skiaktiviteten tok seg opp igjen på slutten av 80-åra, og først på 90-tallet var det en stor langrennstropp som reiste rundt på renn. Løpere som hevdet seg godt i denne perioden var Kristin Kjesbu, Tore Øgstad, Randi Grethe Balgaard og Olav Einar Hegstad.

Innen hoppporten var det imidlertid ingen særlig oppgang, men laget hadde enkelte ivrige utøvere som Kyrre Martin Johansen og Arne Morten Næss.

Skigruppa har hatt ansvaret for drift og vedlikehold av Blommen Skisenter. Da det nye klubbhuset sto ferdig fikk laget et etterlengtet samlingssted hvor både unge og gamle kunne komme inn å slå av en prat og ta en kopp kaffe mellom treningsøkene.

Når det gjelder Blommen skisenter så vises det for øvrig til eget avsnitt.

Klassekonkurransen som SIL har hatt på Stiklestad skole har hatt stor betydning for rekrutteringen til skiidretten i laget. Samarbeidet med skolen har fungert godt, og dette har ført til at laget også samarbeider med skolen om en årlig skidag.

På Skikretstinget i 1989 mottok SIL Skikretsens lagsutmerkelse for god aktivitet på skiskole, stor deltakelse på klubbrenn, gode arrangement osv. Samme utmerkelse mottok SIL også i 1990, 1993 og 1998.

SIL sto som arrangør av Skikretstinget i 1994 som ble avholdt på Kulturhuset.

Ut over 90-tallet ble det avholdt flere samlinger på Storvallen og i Funäsdalen i Sverige, samt at det ble arrangert samling på Sognefjellet. Dette var tiltak for å gi utøverne gode treningsmuligheter samtidig som det var positivt rent sosialt.

For å gi et aktivitetstilbud til barn i alderen 7-9 år ble det startet en barnegruppe / allidrettsgruppe.

I 1996 ble også skiskyting lagt under skigruppa. På årsmøtet

den 22 april 1997 ble Inger Skjerve Bjartnes valgt til leder som den første kvinnelige leder innen ski i laget.

Sosialt samvær under samling på Storvallen. Nils Helge Lyngsaunet og Bjørn Kjesbu i aktivitet med ivrige tilskuere.

Samling på Sognefjellet 1990. Fra venstre: Olav Einar Hegstad, Espen Elvebø, Tony A. Holmli, Randi G. Balgaard, Joachim Lyng, Kristin Kjesbu, Marian Lyngsaunet. Foran trener Odd Hallem.

Den sportslige aktiviteten har som tidligere nevnt svingt en god del opp gjennom laget 75-årige liv. I de siste årene har hoppporten ligget langt nede, og i jubileumsåret er det ingen utøvere i laget. Innen langrenn var det i begynnelsen på 90-tallet god deltagelse på kretsplan, men frafallet kom når utøverne ble 14-15 år gamle, og laget har ikke greid å få oppsving innen langrennsidretten igjen.

På klubbrennene, skiskolen m.v. har imidlertid deltakelsen vært stor, noe som er i tråd med lagets statutter som går ut på at laget skal drive breddeidrett.

Skiskyting 1998: F.v.: Lasse J. Sjøvold, Odin H. Jensen, Arild Moe, Stig A. Høyem, Lars A. V. Hagen, Sverre Skrove, Elise Sandvik. Foran: Camilla Høyem, Håkon H. Hojem. Bak: Marian Lyngsaunet (trener).

På den organisatoriske siden kan man si at forholdene har vært forholdsvis stabile med lite utskiftninger av tiltsvalgte. Det er mange som gjennom en rekke år har gjort en kjempeinnsats for laget. En av disse er Odd Hallem som har hatt tiltsverv i SIL fra 1959 og fram til i dag, dvs. totalt 40 år. Han har hatt mange forskjellige verv, men han har spesielt gjort mye for ski og Blommen Skisenter. Han mottok Nord Trøndelag Skikrets hederstegn for mangeårig innsats på Skikretsens høstmøte i 1998.

Fotball (1924 – 1954 og 1974 - 1999)

Helt fra først i 1920-årene hadde SIL et habilt fotballag som hevdet seg godt på det lokale plan. Noen oversikt over resultater og kamper har det ikke lykkes oss å få tak i, så hvor stor aktiviteten egentlig var fram til krigen er noe usikkert, men lagets heimebane var jo banen på Eklesørin.

I referat fra styremøte den 29.5.1945, altså straks etter at krigen var slutt, ser vi at fotballutvalget består av Hermann Nilsen (leder), Matheus Kålen, Odd Gundersen og Sverre Granheim (varamann).

Interessen for fotball var relativt stor i denne perioden, og laget ble straks med i kretsserien. Slik ser fotballavdelingen tilbake på sesongen 1945:

"Avdelingen må se tilbake på en svak sesong, især hva oppmøte av spillere til årets kretskamper angår. De oppsatte spillerne og reserver er helt bålpløse, sær de gamle spillerne som skal danne stammen av laget. På bortkampen mot Henning møtte bare 4 stk., så kampen måtte utsettes. Da den ble spilt, møtte 8 stk., så vi måtte ringe til Leksdalen for å få tak i 3 stk. SIL tapte 4-1.

15.7. skulle vi til Follaforss for å spille en treningskamp, men spillerne nektet å være med på turen, og spilte i stedet mot Raset. Resultatet er ukjent for meg. Spillere til neste sommer må møte opp til kamper som fotballstyret bestemmer".

Magnus Hallem ref.

Høsten 1946 ble det vedtatt å samarbeide med Ness Idrettslag, og 9. mai 1947 var det felles medlemsmøte for de to lagene i Stiklestad Forsamlingshus. Der ble det vedtatt en sammenlutning mellom lagene i konkurranser utenfor bygda, men man skulle fortsatt representere hvert sitt lag i konkurranser innenfor bygda.

Ness IL hadde mange gode fotballspillere, og man fikk nå et lag som hevdet seg godt innen fotballkretsen. Laget ble også med i kretsserien med junior- og guttelag.

Vi har fått tak i noen resultater fra 50-åra.

1951

Frostakameratene - SIL 3 - 1
Tormod Hofstad skåret for SIL.

Verdal IL. - SIL, junior: 2 - 2

SIL - Øvre Verdal 5 - 1

Målskårere var:

Tormod Hofstad	2 mål
L. Bakkan	2 mål
S. Flotten	1 mål

Nessegutten - SIL 9 - 1

Senere på høsten stilte ikke SIL opp i kamp mot Nessegutten og ble følgelig disket i 1.divisjon og plassert nederst på tabellen med 0 poeng.

Vi hadde også Svenskebesøk i 1951. Åre Slalomklubb stilte på Eklesørin med et fotballag, og SIL vant kampen 2-0.

Av lagets beste spillere i denne perioden kan vi nevne: Magnus og Otto Forbregdsauget, Harald, Thorvald og Leif Hanssen, Mateus Kålen, Johannes Enes, Anders Bjartnes, Ottar Jacobsen, Hermann Nilssen, Tormod Hofstad, Anders Kjesbu, Erling Frøseth, Hermann Sundseth, Ola Hybertsen, Sturla Hynne, Rudolf Kolberg, Einar og Johan Melbygraven, Erling Ness, Ottar Holmli, Arne og Leif Bakkan, Sverre Barli, Ola N. Ness, Arne Holmli, John Ekren.

Av de beste guttespillerne kan vi ta med Arnfinn Hofstad, Gunnar Kålen, Knut Lian, Gunnar Marius Heir, Odd Hovd, Evald Haug, Olav Bakkan, Egil Ness og Per Lerfald.

Dessverre dabbet interessen for fotball etter hvert, og fotballen ble en hard økonomisk affære for laget. I 1953 var det nesten ingen fotballaktivitet i laget, så i 1954 ble laget meldt ut av krets og forbund.

Ny start i 1973

På 60-tallet og begynnelsen av 70-tallet var det ingen fotballaktivitet i idrettslaget, men det foregikk likevel en del fotballspill blant guttene i gren da selv om det ikke fantes noen skikkelig fotballbane. De organiserte seg selv, dannet lag og dro pr. sykkel, traktor eller andre fiffige fremkomstmidler rundt i kommunen og spilte kamper mot lag i Leksdalen, Helgådalen og Inndalen.

Da Nyskolen ble bygd i 1971 ble det også bygd en grusbane i tilknytning til skolen. Det var en del gutter som begynte å trene og sparke litt ball, og i 1973 deltok SIL med et guttelag i bygdaserien. Evald Haug var den som tok initiativet til å få i gang fotballen igjen, og han var den første trener i nyere tid.

Til årsmøtet den 13.12.1974 forelå det et skriv fra de som hadde møtt på trening den 4. oktober samme år der de skrev: *da det viser seg å være overbevisende interesse for å danne et aktivt fotballag her i Stiklestad, ber vi styret ta stilling til om dette lar seg gjøre.*

De som hadde skrevet under var Jostein Solbakken, Bjørn Holmli, Odd A. Granheim, Håkon Trøbakk, Torbjørn Granheim, Rolf Trøbakk, Knut Lian, Asgeir Haugan, Ottar Ward, Bjørn Granheim, Sturla Østgård, Arnfinn Hallem og Modulf Green.

På årsmøtet var det mest stemning for at laget i første omgang skulle prøve seg i en intern

B-serie for Verdalen, og på et medlemsmøte den 24. februar 1975 ble

følgende valgt til å ta seg av dette; Audun Fornes (oppmann), Sturla Østgård, Einar Haugan og Knut Lian.

På årsmøtet den 28.11.1975 ble det vedtatt å melde laget inn i Fotballkrets og forbund, og stille lag i 6. divisjon. Det var også blitt aktivitet innen guttefotballen.

Tabellen for 1977 viser at SIL ble tredje sist med 8 poeng. Det ble også prøvd med et B-lag, men dette måtte trekke seg da det var for lite spillere.

I 1978 gikk det noe bedre med 12 poeng og 5. plass i 6. divisjon.

I 1979 lyktes det å komme i gang med et B-lag som deltok i en lokal serie.

På årsmøtet i 1979 ble det vedtatt å utvide aktiviteten til også å omfatte Miniputt-, Lilleputt- og Småguttefotball, slik at klubben stilte med 4 lag i 1980.

Minipiker: Bak fra v.: Nina B. Lyngsaunet, Berit Forbord, Brit Tove Holmli, Anne Kjelset, Janne B. Kålen, Ellen M. Hallem, Siv Berger, trener Liv Marie Overmo.

Foran fra v.: Ann Sølvi Reitan, Randi Sagvold, Kjersti Liaklev, Kristine Klucken, Heidi Westgaard, Inger Anne Klokkehaug.

Damelaget i 1998.

1. rekke f.v. Kjersti Indal, Hege Rotvoll, Berit Kjeldseth, Wenche Norum, Gerd Hovdahl, Anne Grete Westrum, Berit Forbord, Randi Westrum.

2. rekke f.v. Tor Inge Helmo, Ann Sølvi Reitan, Ann Hilde Risan, Tove Sisselvoid, Åsta Skrove, Trude Holm, Åse Krieg, Tove Westrum, Ann Indahl, Anne Lovise Liaklev, Eva Kjesbu, Catrina Solheim, Ole Petter Selleg.

Den 21. april 1983 startet fotballtreninga for jenter. Det var Liv Marie Overmo som drog i gang jentefotballen. Oppmøtet var stort med hele 25 spillere fra starten, og flere kom til etter hvert.

Det ble også startet gateserie for småjenter der SIL stilte med hele 3 lag. Etter halvspilt sesong ledet SIL3 med 11 poeng, men til slutt ble laget nr. 2, ett fattig poeng etter Verdal 2.

I 1984 ble det påmeldt jentelag, småjentelag, guttelag, lilleputtlag samt seniorlag i 6.div. i kretsserien i tillegg til 6 lag i intern serie for Verdal. Således

SILs Norway Cup-lag i 1988.

Målfest gale veien. Mot Ull/Kisa ble det tap, ja med 0-9. Dagen før hadde guttene tapt 0-7 mot Jevnaker. Det var imidlertid en selvironisk og sporty gjeng som etter de astronomiske nederlagene lovt å komme sterkt tilbake mot Tromsø neste dag. Mot Tromsø ble det forresten 0-11.

1. rekke f.v.: Vegard Storstad, Ove Grande, Jostein Lyng, Bjørnar Olsen, Atle Aune.

2. rekke. f.v. Håvard Kvålen, Arnstein Langåssve, Robert Molde, Thomas Elvebø, Kenneth Bergstad, Jan Olav Hegge.

3. rekke f.v.: Leder Asgeir Haugan, Ole A. Haugan, Håvard Nesse, Ørjan Bustnes, Stig A. Helden, Roger Woll, leder Per Joar Overmo.

Kretsmeesterne fra 1989:

Bak f.v.: Trener Lodve Tiller, Johan Hofstad, Bjørn E. Haug, Rune Skrove, Odd Einar Haugen, John Klukan, Tor O. Hellem, Odin Granheim (oppmann), Annar Landfald, Rolf Klukan.

Foran f.v.: Torbjørn Granheim, Vidar Forness, Øyvind Hovdal, John R. Thorsen, Marius Enes og evigunge Kristian Midthjell.

økte aktiviteten innen fotball svært fort, og fotballgruppa aktiviserte hele 140 spillere, hvorav 110 i aldersbestemte klasser. Senere kom det også i gang seniorlag på damesiden.

SIL har deltatt i flere forskjellige turneringer både for senior og aldersbestemte klasser. Fra og med 1985 har klubben deltatt i Norway Cup en rekke ganger.

Myggturnering for alle klubber i Verdal ble arrangert på Stiklestad stadion, Lyng, første gang i 1984 og har senere vært et årlig arrangement med stor deltakelse. Initiativtaker for turneringa var Oddvar Lyng.

I 1989 ble herrelaget en suveren vinner av 6.div. og rykket opp til 5.div. Laget vant også kretsmesterskapet og hadde bare 2 tap på hele sesongen. SIL stilte hele 13 lag i krets- og bygdaserie, og fotballen aktiviserte ca. 240 spillere i 89. I løpet av 90-åra økte antall lag til 16, slik at fotballen har vært en meget populær aktivitet.

I 1990 ble Stiklestads jentelag utpekt til å reise til Rugsø kommune i Danmark sammen med et guttelag fra Vuku for å delta i en turnering mellom vennskapskommunene fra de nordiske land. Det ble gjennomført en god del dugnad for å skaffe penger til turen. Bl.a. ble det plantet ny Stiklestadallé. Det ble en meget vellykket og minnerik tur og spillerne opptrådte som gode representanter for Verdal.

I 1992 ble fotballgruppa omorganisert med en egen ungdomsavdeling. Denne avdelinga arrangerte bl.a. en tur til Trøhørningsjø i Sverige hvor det ble gjennomført en vennskapsturnering. Turen var meget vellykket med godt vær og hyggelig vertskap.

Samme år rykket seniorlaget ned i 6.div. igjen.

Klubben har også stilt med juniorlag og Old-Boyslag. Enkelte år har det imidlertid vært samarbeid med Vuku IL i enkelte klasser for å kunne stille lag.

Fotballaktiviteten har også i de senere år vært stor med 10-15 deltakende lag i krets- og bygdaserie.

Etter at Stiklestad stadion på Lyng ble bygd med bane og klubbhus, har mesteparten av fotballaktiviteten foregått der, og fotballgruppa har hatt ansvaret for drift og vedlikehold av anlegget. Derigjennom er det nedlagt et utall dugnadstimer.

Friddrett (1924 – 1955 1961 – 1965 og 1984 – 1999)

Ut fra lagets styreprotokoller kan vi se at det alt fra første stund ble drevet med friddrett. Ut fra resultatlisten fra et friddrettsstevne som Verdal IL arrangerte den 16.9.24 ser vi at Oskar Gundersen vant 100-m på tida 12,8. Dette må man si var en god tid på grusbane og med datidens utstyr. Av andre resultater fra samme stevne kan nevnes:

Diskos: O. Gundersen nr. 2 med 30,80 m

Kåre Segtnan nr. 3 med 30,08 m

Kule: Kåre Segtnan nr. 1 med 10,16 m

I 4 x 100 m stafett ble Stiklestad IL nr. 3 med tida 54,6.

Birger Haug, verdals eneste olympier i friddrett.

som utmerket seg med gode resultater.

I 1947 ble laget innmeldt i krets og forbund. En av lagets beste utøvere i denne perioden var Martinus Bjartnes. Han ble Norgesmester i 10-kamp den 18.9.49. Arrangementet foregikk på Skanse-

myren i Bergen. Været var fint med lett skydekke, varmt og stille. Det stilte 15 deltakere til start. Følgende sitat er hentet fra Bergens avis: *Mesterskapet gikk til en ny og ukjent kar - 28-årige Martinus Bjartnes fra Stiklestad IL. Han så ut som en Arnlfjot Gelline - en stor og flottbygget kraftig kar på 1,84 høyde og 83 kg. Han hadde ikke noen direkte svake øvelser, men er dog en bedre kaster enn hopper og løper. Han satte personlige rekorder i 7 av 10 øvelser.*

Han deltok også i 1950 i NM i 10-kamp, men måtte bryte på grunn av skade. I 5-kamp oppnådde han en 2.-plass. For øvrig ble han kretsmester i 10-kamp og 5-kamp samt i diskos og slegge. Han ble også Trøndersk mester i 10-kamp og 5-kamp. Laget hadde utøvere med i landsdelskamper (konkurranser mellom Trøndelag, Møre og Romsdal og Jämtland og Härjedalen) i 1950. Her kan nevnes - Tormod Hofstad som oppnådde 2 førsteplasser - Martinus Bjartnes som oppnådde 7 andreplasser - Odd Gundersen som oppnådde 1 andreplass i juniorklassen.

På denne tida var friddretten oppdelt i divisjoner, og Stiklestad IL var i 1.-div. og således en av kretsens beste klubber. En sølvpokal som var oppsatt av kretsen ble i 1950 vunnet av Stiklestad IL til odel og eie.

Einar Bjartnes var en av kretsens beste i diskos og kule, mens Tormod Hofstad var en god høydehopper. Helge Prestmo og Odd Lyngsaunet var gode løpere, mens Odd Gundersen var en god sprinter.

Aktiviteten i begynnelsen av 50-åra var bra med gode resultater i kretsens pokalkonkurranser og kretsmesterskap. I 1954 begynte aktiviteten imidlertid å dabbe av, slik at i 1955 var det bare Martinus Bjartnes som deltok i større stevner. På årsmøtet den 18.10.55 ble det derfor fattet vedtak om å melde friddrett ut av krets og forbund.

Martinus Bjartnes i NM 10-kamp i 1949.

myren i Bergen. Været var fint med lett skydekke, varmt og stille. Det stilte 15 deltakere til start.

Følgende sitat er hentet fra Bergens avis: *Mesterskapet gikk til en ny og ukjent kar - 28-årige Martinus Bjartnes fra Stiklestad IL. Han så ut som en Arnlfjot Gelline - en stor og flottbygget kraftig kar på 1,84 høyde og 83 kg. Han hadde ikke noen direkte svake øvelser, men er dog en bedre kaster enn hopper og løper. Han satte personlige rekorder i 7 av 10 øvelser.*

Han deltok også i 1950 i NM i 10-kamp, men måtte bryte på grunn av skade. I 5-kamp oppnådde han en 2.-plass.

For øvrig ble han kretsmester i 10-kamp og 5-kamp samt i diskos og slegge. Han ble også Trøndersk mester i 10-kamp og 5-kamp.

Laget hadde utøvere med i landsdelskamper (konkurranser mellom Trøndelag, Møre og Romsdal og Jämtland og Härjedalen) i 1950. Her kan nevnes - Tormod Hofstad som oppnådde 2 førsteplasser - Martinus Bjartnes som oppnådde 7 andreplasser - Odd Gundersen som oppnådde 1 andreplass i juniorklassen.

På denne tida var friddretten oppdelt i divisjoner, og Stiklestad IL var i 1.-div. og således en av kretsens beste klubber. En sølvpokal som var oppsatt av kretsen ble i 1950 vunnet av Stiklestad IL til odel og eie.

Einar Bjartnes var en av kretsens beste i diskos og kule, mens Tormod Hofstad var en god høydehopper. Helge Prestmo og Odd Lyngsaunet var gode løpere, mens Odd Gundersen var en god sprinter.

Aktiviteten i begynnelsen av 50-åra var bra med gode resultater i kretsens pokalkonkurranser og kretsmesterskap. I 1954 begynte aktiviteten imidlertid å dabbe av, slik at i 1955 var det bare Martinus Bjartnes som deltok i større stevner. På årsmøtet den 18.10.55 ble det derfor fattet vedtak om å melde friddrett ut av krets og forbund.

I protokollen fra årsmøtet den 27.2.61 ser vi at det ble fremmet et forslag om å få litt liv i sommeridretten igjen, med å arrangere skogsløp/terrengløp og orientering. Forslaget ble godt mottatt, og det ble valgt en komité for å arbeide med saken. Litt aktivitet var det i de påfølgende årene, inntil det på årsmøtet den 7.12.65 ble vedtatt en samarbeidsavtale med Verdal IL som gikk ut på at de som driver med friidrett melder seg inn i Verdal IL, og SIL melder seg ut av friidrettskrets og forbund.

I 1983 ble Verdal Friidrettsklubb dannet som en overbygning for de lokale klubbene på den måten at ved konkurranser innen kommunen representerte den enkelte utøver sin lokale klubb, mens ved deltakelse i konkurranser utenfor kommunen/ på kretsplan, representerte utøverne Verdal Friidrettsklubb. Det ble da behov for igjen å opprette egen friidrettsgruppe i Stiklestad IL for bl.a. å ivareta rekrutteringen og gi et tilbud til de yngste. På årsmøtet den 22.11.83 ble det valgt 3 medlemmer til et friidrettsutvalg. Det var Jarle Forbord (leder), Gudmund Johansen og Aslak Grønn. Samarbeidsavtalen med Verdal IL ble sagt opp, og den 1.

juli 1984 ble den offisielle starten på SIL's nye friidrettsgruppe. Laget ble samtidig medlem av Verdal Friidrettsklubb slik at innmelding i særkrets og forbund ikke var nødvendig.

På halvårsmøtet ble gruppa utvidet med 2 medlemmer. Det var Rita Kjesbu og Torbjørn Ness.

SILs vinnerlag i Leksdalsstafetten 1984. Fra v.: Frode Fornes, Odd Einar Haugan, Tor Magnar Haugan, Tor Arild Johansen, Brynjar Bustnes, Tore Morten Rønning, Odd Arve Lein og foran Thomas Elvebø.

Gruppa kom raskt i gang med å arrangere klubbkaruseller og klubbmesterskap. Det ble også deltakelse med flere lag i lokale stafetter som

Resultater fra klubbstevner ipå Eklesørin 1947

Påmann Lengde løpp		
1.	Torstein Melbygaard	3,96 m
2.	Jorgeit Hojlen	3,62 "
3.	Lud Lian	3,43 "
4.	Magna Pedersen	3,39 "
5.	Amme mor: Hjør hain	3,22 "
6.	Linnor Hjørstad	3,21 "
7.	Martha Tundersen	3,18 "

Påmann Høyde løpp		
1.	Torstein Melbygaard	1,10 m
2.	Lud Lian	1,10 "
3.	Amme mor: Hjør hain	1,10 "
4.	Linnor Hjørstad	1,10 "
5.	Magna Pedersen	1,05 "

Lengde		
1.	Odd Gundersen	5,75
2.	Stein Wien	5,22
3.	T. Hofstad	5,12
4.	Ola Gundersen	5,10
5.	H. Bjertnes	4,76
6.	Martin Heir	4,65
7.	Ivar Nord	4,68
8.	H. Prestnes	4,62
9.	R. Prestnes	4,57
10.	Jan. Hjørstad	4,50
11.	Einar Bjertnes	4,25
12.	Marte's Kålen	4,25
13.	Evald Nordkvist	4,20
14.	Odd Nord	4,01
15.	G. M. Heir	3,94
16.	Gunnar Kålen	3,83
17.	Peren Vist	3,83

Det var god aktivitet i friidretten, og en kan særlig merke seg deltakerantallet på kvinnesiden.

Veresstafetten, Vinnestafetten og Leksdalsstafetten/ Leksdalsvatnet rundt. Likeså deltok en rekke løpere fra laget i Verdalskarusellen.

Grappa har også hatt ansvaret for å utvikle idrettsmerkeprøver hvor hovedsakelig banen ved Stiklestad skole er benyttet.

Av gode utøvere i perioden kan nevnes Bjørnar Forbord, Mariann Landsem (deltok i junior-NM i 86), Marianne Bjørnbakk og Olav Einar Hegstad. De to sistnevnte representerte Nord-Trøndelag Friidrettskrets i Interkretskampen (Nord-/Sør-Trøndelag) i 1990.

I 1987 startet skigruppa i samarbeid med friidrettsgruppa et nytt arrangement - Stiklestadstafetten. Dette var en spesiell stafett hvor følgende idrettsgrener var representert:

- Terrengløp/løping på veg
- Orientering.
- Sykling.
- Rulleski.

Arrangementet var åpent for hele kretsen, og deltakelsen var bra de første årene. SIL gikk av med seieren det første året.

Etter noen år dabbet interessen for arrangementet, og i årene 1990 og 93 ble det ikke avviklet noen stafett på grunn av liten påmelding. I 1995 ble den siste stafetten avviklet.

I 1989 stilte SIL lag i St. Olofsloppet for første gang, og gjennomførte løpet på en hederlig måte. Laget har siden den tid stilt lag i St. Olofsloppet hvert år.

Friidrettsgruppa har i den senere tid årlig aktivisert mellom 50 og 100 personer i klubbarrangement, og har således spilt en viktig rolle i arbeidet med å gi lagets medlemmer et allsidig og godt aktivitetstilbud.

SILs vinnerlag under den første Stiklestad-stafetten i 1987. Foran f.v.: Einride Bustnes, Ulf Hegge, Lars Einar Vik, Kjell Lundsauet. Bak f.v.: Jorodd Haga, Bjørn S. Jobansen, Helge Grønn, Bjørnar Forbord. Ikke tilstede: Tor Ove Hallem.

Handball (1946 – 1955)

Like etter krigen startet Stiklestad IL så smått med damehandball med banen på Eklesørin som hjemmearena.

På årsmøtet den 1.12.1946 ble det vedtatt å melde laget inn i Handballkretsen og Handballforbundet.

Som medlemmer i det første handballutvalget ble følgende valgt:

- Gerd Lian
- Jorid Sellæg
- Bernhard Granheim
- Reidar Klokkehaug

SILs damelag i handball klar for tur til Åre St.hans 1947. Erling Walum er transportør.

SILs damelag 1947. Foran: Haldis Prestmo, Marie Musum, Jorid Sellæg. Bak: Ingrid Hojem, Marta Landfall, Gerd Lian, Sara Granheim, Kjersti Gundersen, Bjørnild Hynne.

I årene som fulgte hadde SIL et meget habilt damehandballag som hevdet seg godt i kretskamper. Laget ble blant annet avdelingsmester i 1950.

St.Hans-aften 1947 reiste Erling Walum til Åre med lasteplattan full av handballjenter for å spille vennskapskamp. Etter kampen var det midtsommerfest på Årevallen.

I 1951 hadde laget gjenvisitt av Åre Slalomklubb som kom med damehandballag. Kampen gikk på «plassen» og SIL vant en sikker seier med sifrene 5-1.

Den siste kampen som vi har funnet referat fra i Verdalingen var den 28.05.1953 mot Stod. Stiklestad vant kampen 2 - 1

Av de beste spillerne på SIL's Handballag nevner vi Marta og Gudny Landfald, Jorid og Mary Sellæg, Haldis Prestmo, Marie Musum, Bjørnhild Hynne, Gerd Lian, Sara Granheim, Kjersti og Marta Gundersen, Torlaug Melbygraven, Kjellrun Heggås, Ingrid Hojem, Marit Bjartnes, Else og Elbjørg Walum, Alvhild Kluken og Haldis Hjelde.

Dessverre dabbet også handballinteressen av med årene, slik at det på årsmøtet den 18.10.1955 ble fattet vedtak om å melde laget ut av krets og forbund.

Orientering (1946 – 1949)

Den 26.august 1945 ble det arrangert et instruksjonsløp i orientering hos Ottleif Hallem. Dette er det første vi vet om orienteringsidretten i Stiklestad.

På årsmøtet i SIL den 1.12.1946 ble det valgt et orienteringsutvalg med Magnus Hallem, Tolleif Øgstad og Arnold Prestmo som medlemmer.

Til lagets halvårsmøte den 27.4.47 var det kommet et brev fra orienteringsutvalget om å melde laget inn i orienteringskretsen/forbundet.

Årsmøtet vedtok enstemmig å melde laget inn i orienteringsforbundet.

Til styremøte den 3.12.48 var det kommet et forslag fra orienteringsutvalget i SIL og Verdal IL som gikk ut på at gruppene skiller seg ut fra laga og danner egen orienteringsklubb (Dagens Verdal O-klubb).

Styret fattet vedtak om at saken skulle tas opp på førstkomende medlemsmøte. Styrets innstilling var enstemmig å anbefale forslaget.

På medlemsmøtet den 10.2.49 ble det enstemmig vedtatt at orienteringsutvalget skulle skille seg ut av laget.

De som hevdet seg best i orienteringsløp i disse årene var Helge og Reidar Prestmo, Evald Lundkvist, Magnus Hallem og Tolleif Øgstad.

Vektløfting (1960 – 1963)

Vi ser i protokollen fra styremøte av 16.02.1960 at et forslag fra Arne Landfald om å melde laget inn i Norges Vektløfterforbund ble reist. Dette var det ingen som hadde innvendinger mot. Vinteren 1960 kom således vektløfting med på idrettslagets program, og med Arne Landfald som leder og trener.

Arne Landfald hadde i 1959 blitt Norgesmester for junior, klasse fjærvekt, 60 kg, men representerte da klubben A.K.- 45 i Trondheim. I 1961 ble han Kretsmester for SIL.

Det var noen ungdommer som drev vektløftertrening i to til tre års tid. Treninga foregikk i skyt-

terhuset, og de første kveldene var det 15-20 stk som deltok. Vinters tid var det imidlertid litt for kaldt, og det var for lite utstyr til så mange, slik at oppmøtet ble fort redusert. Det var i hovedsak 2 løftere, Arne Landfald og Knut Ydse, som deltok på stevner.

Knut Ydse sto for lagets beste prestasjon da han i 1962 ble Norgesmester for junior i klassen lett tungvekt, 82,5 kg.

Aktiviteten innen vektløfting sank fort, og vi ser i protokollen fra årsmøtet 23.11.62 at vektløfting ble diskutert. Det ble foreslått at man skulle forsøke å få en person til å lede treningene. Senere er ikke vektløfting nevnt i protokollene, så vi antar at aktiviteten ble nedlagt og at de som ville fortsette med vektløfting gikk over til Verdal IL.

Trimgruppa (1977 – 1997)

Trimgruppa ønsker velkommen til Stiklestad-Trimmen 1989. F.v.: Petter Bjartnes, Brit Haug, Ann Krieg og Inge Nymoen.

Etter at nyskolen på Stiklestad ble tatt i bruk i 1971 kom de første trimaktivitetene i gang. Det var dame- og herretrim som startet med Terje Kirkholt som instruktør. Oppmøtet var bra, spesielt på dametrimmen.

I starten var aktiviteten lagt rett under hovedstyret, men på årsmøtet 6.12.77 ble det opprettet en trimkomite med Terje Kirkholt som formann. Georg Kjeldseth og Oddvor Haugan var medlemmer i komitéen.

Senere ble det egen trimgruppe som i tillegg til å styre med dame- og herretrimmen, også hadde ansvaret for å gjennomføre skimerkeprøver, samt foreta registrering av deltakere og utdeling av deltakermedaljer og merker på Sagamarsjen. Trimkassen i Blommen ble også administrert av Trimgruppa. I tillegg gjennomførte gruppa flere forskjellige arrangement som Folk i form til OL-marsjen, friluftsfamiliedager med forskjellige aktiviteter, Norgesmarsjen osv. Stiklestad-trimmen var et arrangement som ble gjennomført en del år med god deltakelse. De gangene SIL skulle arrangere «Dagens løype» var også dette trimgruppa sitt ansvar.

I de senere årene ble det også satt i gang aerobic på skolen, og med godt oppmøte.

Så ble det lansert et forslag om å slå sammen fiidrettsgruppa og trimgruppa. Forslaget ble flittig diskutert, og på årsmøtet 19.2.97 ble det fattet vedtak om å legge ned trimgruppa og overføre sommeraktivitetene til fiidrettsgruppa og vinteraktivitetene til skigruppa.

Turn (1984 – 1999)

Turnstevne på Orkanger 1989: Stiklestadtroppen under innmarsjen.

Turn for aldersgruppen 5-9 år ble oppstartet 3. september 1984 med 50 gymnaster.

Året etter deltok turnerne på sitt første turnstemne på Røros i meget surt og kaldt vær, men humøret og trivselen var på topp.

Fra starten av var det hovedstyret som hadde ansvaret for turnaktiviteten, men den 9. april 1985 ble det opprettet et midlertidig utvalg med Elin Kolstad, Ellen Sørmo og Sissel Martinussen som medlemmer. På årsmøtet den 25. november samme år ble det fattet et formelt vedtak om opprettelse av turngruppe. Elin Kolstad ble valgt til leder og Ellen Sørmo og Rita Kjesbu ble valgt som medlemmer.

Laget ble så meldt inn i Turnkretsen og Norges Gymnastikk og Turnforbund.

Turngruppa har i alle år representert SIL på turnstevnene med en av de største og fineste troppene i Nord-Trøndelag. For øvrig har gruppa som tradi-

Den stilige troppen fra SIL under innmarsjen på turnstevne i Levanger 1998.

sjon å arrangere en julecoppvisning på skolen like før jul.

Gymsalen på skolen er gruppas faste tilholdssted.

Styret i Turngruppa har alltid vært flink til å utdanne trenere/instruktører fra egne rekker, og dette har vært med på å holde en stabil aktivitet opp gjennom årene.

I 1994 ble det startet opp en spesialtropp som øvde inn mer krevende momenter, og SIL fikk flere kretsmestere i forskjellige øvelser de påfølgende år.

Turngruppa tok i bruk nye collegensere til turnstevnet i Beitstad i 1995, og våre 45 turnere var et flott syn ved innmarsjen.

I de senere åra har turngruppa også drevet litt med aerobic.

Turngruppa har aktivisert barn i aldersgruppen 5 - 16 år, og antallet utøvere har økt stort de siste årene. I jubileumsåret 1999 aktiviserer gruppa 130 utøvere, men det største antallet hittil var i 1997 da hele 160 barn og unge deltok i gruppas aktiviteter. Turngruppa er en av de største i fylket, og på turnstevnet i Levanger i 1998 stilte SIL med en tropp på 80 gymnaster.

I de senere år har det blitt arrangert løppemarked på skolen for å skaffe ekstra penger til drift av gruppa, og med stort hell.

Alpint (1987 – 1990)

Verdal Alpinklubb med Kjell Norum i spissen etablerte et taugtrekk i Sandslia i den perioden alpininteressen var i oppblomstring. Klubben hadde imidlertid ikke eget utstyr for preparering av bakkene.

I 1986 var det en del drøftinger om samarbeid mellom Verdal Alpinklubb, Volhaugens Venner og Stiklestad idrettslag om et samarbeid vedrørende preparering av løyper og bakker, og et visst samarbeid var det også i praksis.

I 1987 fikk idrettslaget en henvendelse fra Verdal Alpinklubb om å overta drifta av Sandslia Alpinanlegg. På et styremøte den 2. februar 1987 ble det vedtatt prøvedrift av anlegget og å foreslå opprettelse av egen alpingruppe. På halvårsmøtet 11. juni 1987 ble opprettelse av alpingruppa vedtatt, og Svein Munkhaugen ble gruppas første leder.

Det ble nødvendig med en del opprusting av anlegget i Sandslia. Det ble bl.a. reist en del nye lysstolper med nødvendig kabelanlegg.

Det ble også jobbet for å få utbetalt tippemidler som tidligere var tildelt anlegget, men som var inndratt på grunn av manglende regnskapsførsel hos Verdal Alpinklubb.

Idrettslaget fortsatte driften av anlegget og det ble ganske flittig

benyttet såfremt det var nok snø. Det krevde imidlertid en betydelig innsats fra alpingruppa og de som ble satt opp på mannskaplista. I forbindelse med driften av anlegget ble det kjøpt inn en liten «servicescooter» som kunne benyttes til nødvendig kjøring i alpinanlegget.

Anlegget ble også benyttet til vinteridrettsleir i forbindelse med skolens vinterferie og til skidag for en del bedrifter.

Alpingruppa kom aldri så langt at laget hadde noen løper som deltok i konkurranser, men det ble gjennomført kurs i alpint.

I 1988 ble det drøftet sammenslåing av alpingruppa og skigruppa, men dette ble det ikke flertall for.

På slutten av 1989 fikk idrettslaget tilbud fra Verdal Alpinklubb om å overta Sandslia alpinanlegg for kr. 14.000,-, men dette ble avslått bl.a. fordi det ville medføre betydelige investeringer i opprusting av anlegget slik at det kunne godkjennes. Dessuten var det ingen aktivitet i anlegget verken vinteren 88/89 eller vinteren 89/90 på grunn av snømangel.

Med bakgrunn i dette foreslo styret i møte 20.09.90 å avvikle alpingruppa og på årsmøtet 20.november samme år ble gruppa formelt nedlagt.

Større arrangement gjennomført i Stiklestad IL sin regi

SIL har opp gjennom årene hatt ansvaret for mange større idrettsarrangement, hovedsakelig innen skiidrett. Laget har f.eks arrangert mange Kretsmesterskap i langrenn, stafett, hopp og kombinert. I de senere år har laget hatt ansvaret for enda større arrangement som vi synes fortjener en kort omtale i en slik anledning.

1982: - Hovedlandsrennet for 14-15 år

SIL ble i november 1980 spurt av Norges Skiforbund om laget kunne påta seg arrangementet. SIL kontaktet Egge IL om et samarbeid der Egge tok langrenn og stafett

mens SIL tok hopprennet. Egge IL var positiv til et slikt opplegg, og det kunne således gis en positiv tilbakemelding til NSF

Etter en tid ble følgende hovedkomite oppnevnt: Ottar Moholt (leder), Ivar Moholt, Arnfinn Hallem, Jon Røe, Magnhild Røsseng, Jarle Forbord og Gunnvor Moholt.

Rennet ble avviklet 13. og 14. mars. Været var fint med sol og stille og iflg. avisomtalen ble rennet en stor skifest og en arrangementsuksess.

I spesielt hopp 14 år vant Trond Arne Bredesen. Vår egen Oddmund Ch. Nilsen ble nr. 15 mens Steingrim Holm ble nr. 17. I 15-årsklassen vant Halvor Persson.

Den senere så kjente Bjørn Dæhli ble nr. 16 i det kombinerte hopprennet med hopp på henholdsvis 44,5 m, 44 m og 46,5 m. Lengste hopp i 60 m-bakken hadde Tor Majorsæter fra Gjerdrum IL med 59,5 m.

Stiklestad Skifestival 1977 - 1999

Stiklestad Skifestivals logo tegnet av Kjell Haugen.

Historia til Stiklestad Skifestival er historia om skiarrangementet som ble møtt med en viss skepsis, men raskt ble en suksess. For det var skepsis da formannen i idrettslaget Odd Hallem på etterjuls-vinteren 1977 lanserte tanken om en skifestival i Stiklestad.

Starten i 1977 ble tatt

mest på sparket. Laget bestemte seg for stafett like før arrangementet skulle gå ved Skytterhuset. 84 lokale løpere stilte på blanda lag, en deltakelse man var godt fornøyd med.

Allerede på det tidspunktet var navnet blitt Stiklestad Skifestival, så tanken om noe mer enn en stafett var nok til stede. På høstparten samme år bestemte da også styret i laget seg for å satse for fullt: det skulle arrangeres langrenn ved Hallem vestre og hopprenn i Blommen.

Samtidig ble følgende valgt til den første festival-komiteen: Odd Hallem leder, Torolv Hovland rennleder langrenn, Gunnar Olsen rennleder hopp, Rolv Helden leder i hopputvalget og Jon Røe leder i langrennsutvalget.

Initiativtaker Odd Hallem med vandrepokalene til skifestivalen i 1978.

Stiklestad Skifestivals første vinnere: Karen Ingeborg Røe, Snorre Green og Anna Bjørgan som ble nr. 2.

I 1978 ble den første ordinære skifestival arrangert med 535 deltakere. Vinnere ble:

- Langrenn herrer: Snorre Green
- Langrenn damer: Karen Ingeborg Røe
- Hopp og kombinert: Jon Eilert Bøgseth

Japanesere på Stiklestad Skifestival 1979. F.v. Torolv Hovland og Odd Hallem med de japanske løperne og ledere.

Skifestivalen fikk raskt en solid posisjon i kretsen og i løpet av festivalens levetid har ca. 10.000 løpere deltatt.

I 1979 kom det en tropp japanere og deltok på skifestivalen. De hadde deltatt i Holmenkollen og skulle videre til bl.a. Flyktingerrennet. En av japanerne vant for øvrig og fikk med seg en miniatyrutgave av vandrepokalen. De blide japanerne utgjorde et artig innslag i festivalen.

I 1993 var Norges-Cup for senior langrenn innlagt i festivalen.

Planlegging av skifestival: Fra venstre: Bente Wiseth, Kyrre Vollan, Gunnar Kvaal, Gerd Stormo, Berit Lyngsaunet og Ole A. Wiik. Bak står Jorulv Liaklev, Jorod Woll og Maj Iren Hallem.

Fire av ildsjelene i Stiklestad IL som har gjort sitt til at skifestivalen har blitt en suksess. F.v.: Paul Elvebø, Odd Hallem, Gunnar Olsen og Stig Hynne.

Opp gjennom åra har en stor del av landets ski-elite gjestet Stiklestad og skifestivalen.

I 1996 deltok det også det amerikanske juniorlandslaget som satte en ekstra spiss på arrangementet.

Som de fremste ildsjelene for skifestivalen kan nevnes Odd Hallem, Paul Elvebø, Gunnar Olsen og Stig Hynne.

Stiklestad Skifestival er et arrangement som vi håper vil leve i mange år framover.

Nor-Sve Skimatch 15. - 16. mars 1986

Dette ble et vellykket arrangement. De svenske utøverne ble innkvartert på skolen der SIL hadde opplegg for matservering og aktiviteter.

Midt-Norsk Mesterskap i langrenn 12-13 år, 16. februar 1992.

Arrangementet ble avviklet under ypperlige forhold med sol og kaldt vær, men litt lite snø. 150 løpere deltok, og beste løper fra SIL ble Kristine Svendsen som ble nr. 4 i 13-årsklassen. Lite snø i bakkene førte til at hopp og kombinert måtte flyttes til Orkdalen.

Norges-Cup i langrenn for senior 14. februar 1993

SIL inngikk et samarbeid med Leksvik IL om arrangementet slik at Leksvik arrangerte renn den 13. og SIL arrangerte jaktstart den 14. februar. Dette var et samarbeid som fungerte meget godt.

Som hovedkomite i SIL ble valgt Paul Elvebø (leder), Sissel Eva Skrove, Mari Flyum, Odd Hallem og Jorulv Liaklev.

Hovedkomiteene for Norgescupen i langrenn for senior 13.-14.2.93. F.f.v.: Mari Flyum, SIL, Paul Elvebø, rennleder SIL, Sissel Eva Skrove, SIL, Terje Hølaas, rennleder Leksvik, Odd Hallem, SIL, B.f.v.: Paul Jobansen, Leksvik, Magne Aune, Leksvik, Sven Killingberg, Leksvik. Ikke til stede: Jorulv Liaklev, SIL og Odd Tronstad, Leksvik.

Arrangementet som for øvrig var en del av Stiklestad Skifestival gikk meget bra, og vi siterer TD Oddmar Fedreheim: *En ukes mildvær i forkant skapte problemer med snømangel på flere plasser. Til tross for disse problemene ble løypetrasséene svært bra. Arrangementet ble etter TD's mening svært bra og laget kan trygt tildeles lignende eller større renn.*

I jaktstarten for herrer vant Torgeir Bjørn, og i dameklassen vant Maj Helen Nymoen. Andre kjendiser som deltok var Thomas Alsgaard (nr. 8), Marit Elvos (nr. 2) og for øvrig det meste av norgeseliten.

Norges-Cup i langrenn for senior 17. februar 1996

Thomas Alsgaard i Blommen, han ble nummer 11.

Nok en gang samarbeidet SIL med Leksvik IL om et stort arrangement. Denne gang var det SIL som arrangerte renn på lørdag og Leksvik på søndag.

Som hovedkomité for dette arrangementet ble oppnevnt Paul Elvebø (leder), Ole Landsem, Odd Hallem og Tor Ove Hallem.

I forbindelse med arrangementet kom det Russiske landslaget på besøk. De lå her noen dager på trening før de reiste til Leksvik.

TD Per Løvås oppsummerte arrangementet på denne måten: *Meget vellykket konkurranse under svært gode og jevne forhold. Svært godt forarbeid, rutinerede arrangører, flott anlagt premie-seremoni.*

Fra premieutdelinga på damenes 5 km: Fra v.: Lasissa Lazitina, nr. 2, vinner Ljubor Egorova, Svetlana Nagejkina, Irina Tasanenko, Julia Tschepolova og Natalia Masalkina.

Sture Sivertsen ble nr. 2.

Mange nasjoner var påmelt til cupen.

Det antas å ha vært ca. 2000 publikummere tilstede i Blommen denne dagen.

Vinner av 10 km menn ble Frode Estil foran Sture Sivertsen, Terje Langli, Krister Sørgård, Vladimir Legotin, og Sergei Teschernych.

Damenes 5 km ble vunnet av Ljubov Egorova foran Larissa Lazutina, Svetlana Nagejkina, Irina Taranenko, Julia Tscepolova og Natalia Masalkina. Først på 7. plass kom beste norske som var Eva Kjerstamo.

De russiske vennene på kulturhuset.

Nordisk juniorlandskamp 15–16. februar 1997

Også dette arrangementet må sies å være vellykket selv om hopprennet måtte flyttes til Steinkjerbakken på grunn av lite snø. Med god hjelp av Steinkjer Skiklubb ble også hopprennet avviklet på en fin måte.

20-årsjubileet for Stiklestad Skifestival. Odd Hallem og Paul Elvebø moltoak gave for lang innsats for skifestivalen.

Fra vekslinga på jentestafetten Finland så vidt foran Norge.

Landskampen var innlagt i Stiklestad Skifestival som dette året feiret 20 år. Det ble i den anledning holdt jubileumsbankett på kulturhuset om lørdagskvelden der det også var diskotek for junior deltakerne.

Finland vant stafetten både for damer og herrer, mens Norge vant laghopp. De øvrige vinnere var

- Håvard Klemetsen, Norge, kombinert,
- Pirjo Manninen, Finland; langrenn for damer, 17 år,
- Jari Poikela, Finland, langrenn for herrer, 17 år.
- Jani Myllari, Finland, hopp, 15 år.

Full fart med diskodans for juniorlandskampdeltakerne på kulturhuset.

Myggturnering på Stiklestad Stadion 1984 - 1999

Stiklestad Camping Myggturnering som det hette i starten, så dagens lys i 1984. Det var Oddvar Lyng som fikk ideen under Skogn-cupen på forsommeren samme år.

Den ble startet for at de minste skulle få en turnering med kamper mot utenbygds lag som i Skogn-cupen. Deltakelsen var stor på den første turneringa og det deltok lag fra Beitstad i nord til Skogn i sør. Stemningen var stor både på og rundt banen..

Som navnet sier ble turneringa i starten sponset av Stiklestad Camping v/Erlend Haga.

Slik ble turneringa arrangert i flere år til det ble så mange lag i Verdal at det ble en turnering bare for

SILs Ken Roger Holmli t.v. i innbitt kamp med en motspiller fra turneringa i 1988.

laga i bygda. Etter noen år ble turneringa omgjort til serie og skiftet da navn til Myggserie med alle kampene på Stiklestad Stadion fordelt på 5-6 kvelder/dager i løpet av sommeren.

Dette har vært en svært populær turnering blant både barn og voksne, med både søsken, foreldre og besteforeldre på sidelinja.

Spelmannstreffet på Stiklestad

Spelmannstreffet på Stiklestad startet i 1976. Idémaker var den gang fritidsleder, nå kultursjef, Henrik Pettersen.

Bakgrunnen var vel egentlig tanken om at en så flott arena som friluftssenen på Stiklestad måtte kunne brukes til noe mer enn bare Olsokspelet.

Så kom tanken om å samle de mange, til dels meget gode gammel-

dansmusikere i distriktet. I samarbeid med Petter A. Røstad, Jon Lindseth, Asmund Bjørken og Reidar Krokstad satte man idéen ut i livet, og onsdag 16. juni 76 var alt ordnet istand til det første Spelmannstreffet på Stiklestad. Ca. 50 spelemenn var med og framførte 2-3 nummer hver, og det hele ble avsluttet med en feiende flott reinlender der alle var med. Inntrønderringen deltok også med dans til musikk fra P.A. Røstads. Det møtte ca. 2000 tilhørere som koste seg i det herlige sommerværet. Verdal Fritidskontor med Henrik Pettersen i spissen sto som arrangør sammen med Helgådalen IL som sto for billettsalg m.m.

Konfransier var Rune Dillan som siden har hatt denne oppgaven hvert eneste år.

Flere av de spelemenn som deltok på det første Spelmannstreffet, som for eksempel Petter A. Røstad,

Jon Lindseth og Bjørn Bakkan (var bare 13 år i 76) har også deltatt hvert år etter den tid.

Året etter ble treffet utvidet med gjestemusikere som f.eks. Sven Nyhus, og det ble arrangert dans på museumstunet.

I årene som kom deltok mange kjente gammel-dansmusikere fra fjern og nær.

I 1982 ble treffet utvidet til 2 kvelder. Fredagen var det konsert i aulaen ved Verdal Videregående skole. Etterpå var det fest i Sul samfunnshus hvor det ble spilt både til underholdning og dans. Lørdagen var det vanlig konsert i amfiet på Stiklestad.

I 1984 gikk det rykter om at det ikke ville bli noe spelmannstreff. Derfor tok Stiklestad IL kontakt med kulturkontoret v/ Henrik Pettersen og ba om å få lov til å arrangere treffet. Dette gikk i orden under den forutsetning at treffet skulle gå i samme ånd som før.

På idrettslagets halvårsmøte ble det valgt en egen komite for spelmannstreffet, og Jorulv Liaklev ble valgt som komiteens første leder. Spelmannskontakt ble Einar Holmli som satte i gang arbeidet med å få tak i musikere. På grunn av tidsnød måtte treffet flyttes til midten av august, og har siden blitt arrangert på dette tidspunkt. Trønderværet kan jo være minst like bra i august som i juni.

Dette ble et treff i Calle Jularbo's ånd, da selveste Ebbe Jularbo samt Morten Bjone og Knut Ivar Bøe var gjestemusikere. Dessverre var ikke værgudene med oss for det høleregnet både fredag kveld og lørdag formiddag. Dette førte til at konserten som skulle være i amfiet på Stiklestad måtte flyttes til aulaen på Verdal Videregående skole. Det er forresten den eneste gangen i spelmannstreffets historie at konserten er flyttet.

Om kvelden var det fest på Stiklestad Camping, Lyng, som for anledningen var gjort istand med scene og danseplatt. De siste forberedelsene var imidlertid ikke ferdig før etter at de første festdeltakerne hadde kommet.

Det ble en verdig avslutning på det første treffet i idrettslagets regi til tross for noe kaldt vær og bare 400 betalende tilhørere. Musikerne var veldig godt fornøyde med opplegget. Det å treffe andre spelemenn til uhyøytidelig prat og samspill (buskspell) blir satt stor pris på. Ideen med å ta i bruk campingplassen på Lyng som hovedarena for trefet var i så måte et blinkskudd, ved at lokale spelemenn og tilreisende spelemenn her fikk rikelig anledning til å treffes, utveksle erfaringer og dyrke «buskspellet».

I 1985 ble det utarbeidet egne statutter for spelmannstreffet som ble godkjent av kultursjefen. I disse statuttene heter det bl.a. at «hovedformålet med arrangementet er å holde Inntrøndersk gammel-dansmusikktradisjon i hevd. Arrangementet bør dog ha innslag som representerer gammel-dansmusikk fra andre distrikter.»

Treffet utviklet seg videre og man fikk stadig forbedringer når det gjelder anlegget. Det ble bygd permanent overbygd scene, støpt danseplatt, sne-

kret bord og benker og bygd midlertidige toaletter og takoverbygg av forskjellig art. I 1986 ble det for første gang arrangert fest både fredag og lørdag i tillegg til den tradisjonelle konserten i amfi. Arrangementet i 1987 samlet til sammen hele 4000 tilhørere, og det ble etter hvert idrettslagets største inntektskilde.

Det ble inngått avtale med eieren av campingplassen om at idrettslaget leier hele anlegget fra torsdag til og med søndag arrangementshelga. Det måtte også inngås avtale med grunneiere om leie av areal til parkering. Dette har fungert godt, og laget er jo fullstendig avhengig av et godt «naboforhold» for å kunne gjennomføre arrangementet.

I 1989 ble det for første gang musikk fra to scener på campingområdet. Det ble innleid stortelt og snekret ny danseplatt. Dette gav oss en viss ekstra sikkerhet ved dårlig vær. Storteltet ble en suksess men betydde en god del ekstra arbeid.

Spelmannstreffet i 1990 var det hittil beste arrangementet økonomisk sett med et overskudd på ca. kr. 200.000,-. På årsmøtet samme år ble det vedtatt å sette kr. 100.000 på sperret konto som sikkerhet for et eventuelt underskudd ved framtidige arrangement.

Arrangementet fortsatte omtrent etter samme mønster i de kommende år, men med stadige forbedringer ikke minst når det gjelder anlegget.

I 1998 ble det inngått en kontrakt fram til år 2007 med eieren av Stiklestad Camping ang. bruken av campingområdet under Spelmannstreffet. Laget investerte kr. 60.000 i nytt el.anlegg og ny scene på området, og gjennomførte en betydelig opprusting av området generelt.

«Veteraner» i Spelmannstreffkomiteen. Fra v.: Stein Aksnes t.v., Svein Olav Granheim, og Jan Egil Kålen.

Medlemmene i Spelmannstreffkomiteen har variert en del oppgjennom årene, men personer som Jan Kålen, Stein Aksnes og Svein Olav Granheim er av de som har lengst fartstid i komiteen og har således vært med på å utvikle treffet til den store kulturbegivenhet og den betydelige inntektskilde trefet er i dag.

Hærvolrennet

Det var Stiklestad a.i.l. og Helgådalen a.u.l. som startet opp dette rennet i 1937.

Løypemannskapet 1987. Fra venstre: Tor Ove Hallem, Odd Hallem, Bjørnar Mobolt, Ottar Mobolt, og Paul Andre Helden.

Det første rennet ble arrangert den 21 mars 1937, med start fra Marka i Leksdal, og mål ved Bjartan i Helgådalen med Ottleif Hallem som klar vinner.

Det ble arrangert fire renn før krigen, og i følge protokollen for Hærvolrennet fra disse årene var rennet åpent for løpere fra Verdal tilsluttet arbeideridrettslag eller andre arbeiderorganisasjoner. Høsten 1945 ble det sendt et brev fra Helgådalen i.l. til Stiklestad i.l. med forespørsel om å være med å ta opp igjen Hærvolrennet. Rennet hadde da allerede blitt drøftet på et medlemsmøte i SIL. Lagene ble imidlertid enige om å ta opp rennet, og den 24 mars 1946 ble så det første rennet etter krigen arrangert, nå som bygdarenn åpent for alle skiløpere fra Verdal. Hærvolrennet er som man forstår oppkalt etter fjellet Hærvola (754 m.o.h.). Løypas lengde har variert noe, avhengig av føreforholdene, fra knappe 30 km. til ca. 45 km. Det er selvsagt start/mål på Stiklestad-siden som har variert en del etter snøforholdene. Tidligere gikk løypa ofte fra Skytterhuset, skolen, eller Hallem. Det har også vært startet på isen på Leksdalsvatnet. I senere tid har vi ofte brukt Skroveshøgda, Moan, Fikse eller Marka i Leksdal. Fra og med 1938 har deltakerne fått Hærvolmerket i sølv etter første renn, og forgylt merke etter 5 år. Videre har det vært pokaler med innskrifsjon for hvert femte år. Deltakerantallet har variert fra 31 i 1939, til 247 i 1984. Da var det også hele 51 damer som deltok. Til og med 1998 er det arrangert 44

Mange år med regn og lite snø. Jarle Aurstad fra Leksdal IL og Per Olav Helden bygger bru.

renn, med til sammen 5065 startende. Av disse er det Sverre Sende som har fullført flest renn (36), fulgt av Oddbjørn Øgstad (34).

Mestvinnende i rennet er idag Sture Sivertsen med 6 seiere. Fra 1998 gikk Hærvolrennet med i

Verdalsfireren. Dette er en trimkarusell med to sommer- og to vinterarrangement, der alle som fullfører tre renn får en premie.

Hærvolrennet er vel i dag det eldste og mest tradisjonsrike arrangement i lagets regi.

Løypekart Blommen

Ledere i Stiklestad IL

1924	Kåre Segtnan	1963 - 1969	Gunnar Heir jr.
1925	Oskar Gundersen	1970 - 1971	Ottar Moholt
1926	Kåre Segtnan	1972	Ivar Moholt
1927 - 1929	Tolleif Øgstad	1973	Ivar Moholt/Odd Hallem
1930 - 1931	Marius Enes	1974 - 1979	Odd Hallem
1932 - 1934	Tolleif Øgstad	1980	Odd Hallem/Ottar Moholt
1935	Oskar Gundersen	1981 - 1982	Ottar Moholt
1936 - 1940	Sverre Sivertsen	1983	Ottar Moholt
1941 - 1946	Magnus Hallem	1984 - 1988	Jorulv Liaklev
1947 - 1951	Evald Lundkvist	1989	Jan Hagen/Jorulv Liaklev
1952	Bernhard Granheim	1990	Paul Elvebø
1953 - 1954	Tormod Hofstad	1991	Olav Kvålen
1955	Ottar Jacobsen	1992	Reidar Otto Svendsen
1956 - 1957	Gunnar Landfald	1993	Paul Elvebø
1958	Magnus Hallem	1994	Ingen leder.
1959	Bernhard Granheim	1995	Jorulv Liaklev
1960	Modulv Klugen	1996 - 1997	Asgeir Lund
1961 - 1962	Odd Hallem	1998	Oddvar Lyng

Æresmedlemmer i Stiklestad IL pr. 1. januar 1999

Ukjent utnevningår

Bernt A. Haug
Marius J. Hallem

Utnevnt på 50-årsjubileet 1974:

Ola Ahlgren
Peder Moholt
Birger Haug
Ottleif Hallem
Tolleif Øgstad

Utnevnt i 1976:

Kåre Segtnan

Utnevnt på 60-årsjubileet 1984:

Bernhard Granheim
Sverre Granheim
Gunnar Eng

I jubileumsåret 1999 er det bare Bernhard Granheim og Sverre Granheim av æresmedlemmene som lever.

Klipp fra lagets billedarkiv

Ottar Moholt. En av de som har lagt ned mye arbeid for idrettslaget. Startet med verv i 1949/50 og bekledd forskjellige verv fram til 1999.

Fra Hallemsbakken 1931. Fra venstre Birger Haug og Tolleif Øgstad. Begge har hoppeski laget av Tolleif. Birger har her det første skiparet Tolleif laget, som 16-17-åring i 1920/21.

Kristin Kjesbu, lagets beste lar rennsløper først på 1990-tallet m blant annet en 8. plass i junior-NA 1994.

Noen bilder fra årsmøtet 29.11.1988. Fra v.: Svein Lian, Jon Røe og Harald Martinussen.

Fra v.: Einar Haugan, Ivar Moholt, Sturla Skrove, Odin Granheim og Terje Kirkholt.

Fra v.: Tove Aune, Ottar Moholt, Jorulv Liaklev og Solfrid Green.

Blommen Barnehage 1989. F.f.v.: Rune Sagvold, Ida K. Myhre, Bjørnar Grande, Hilde Hojem, Morten Stene, Ann-Margitt Kulstad, Margunn Bjartnes, Ida Marie Ness, Anita Hovdal, Tomas Kvelstad. B.f.v.: Siv Anita Hellem, Ingrid S. Vollan, Grete Hojem, Siv A. Jacobsen, Ellen M. Svendsen, Hilde I. Kalseth, Anita A. Hallem, Ina K. Mittet og bak Inger Lise Wang og Sigrid Svendsen.

Småpiker 1989. B.f.v.: Trener Rolf Matisen, Heidi Forbord, Laila Østgård, Solveig Indabl, Hilde Resve, May-Liss Helden, Kristin Kjesbu, Kjersti Indabl. F.f.v.: Kristin Aspmodal, Mari Liaklev, Rita Aasgaard, Kristin Stormo, Elin Bjørnbakk. Foran keeper Randi Skavhaug.

Premieutdeling for vintersesongen 1990 for 2 til 7 år. Sture Sivertsen sto for utdelinga.

Allidrett 1998. F.f.v.: Sverre Valstad, Elias W. Ness, Håkon E. Nettet, Morten Mybre, Ståle Skrove, Johan Olav Lian, Hanne Lenvik, Ida L. Ottermo, Heidi Olsen, Camilla Høyem, Maja Mybre. B.f.v.: Marius H. Nymoen, Robert Lein, Christian Semb, Frank M. Austad, Gjermund Hallan, Lars Rune W. Ness, Thomas Lund, Bjørnar Dabl, Kristine Hofstad, Runa Barli.

Styret i jubileumsåret

F.f.v.: Jan Løvli (nestleder), Oddvar Lyng (leder), Åse Mette Haldorsen (kasserer), Trond Haga (styremedlem), Geir Molde (varamedlem), Inger Skjerve Bjartnes (ski), Olav Lian (fotball), Marianne Ottermo (friidrett). De som ikke var tilstede er: Brit Sende (sekretær), Johan Hofstad (varamedlem), Anne Berit Lyng Malmo, (turn).

Privat Pluss – Privat Ekstra

Gode kunder skal ha det litt bedre

SpareBank 1 Midt-Norge